Uitgegeven No. 92, Waterstraat Kaapstad, elken Maandag en Donderdag Ochtend, en met de eerstkomende post naar de Buiten Districten verzonden.

Termen:—In de Stad per jaar Rds. 22, per kwartaal Rds. 5 4. In de Buiten-districten voor de twee Couranten in derzelver geheel Rds. 28 per jaar, per kwartaal Rds 7, doch waar al de stoffe van de Maandag Courant (in een taal) by wyze van Supplement tot de Donderdags Courant wordt bygevoegd, Rds. 22 per jaar of Rds. 5 4, per kwartaal

**** Prys 6d. per enkel Nommer.*

Published at No. 92, Waterstreet, Cape Town, every Monday and Thursday Mornings, and dispatched to the Country Districts by the first ensuing post.

Terms:—In Town, Rds. 22 per Annum; per Quarter, Rds 5 4.—In the Country, for the two Papers, Rds. 28 per Annum, per Quarter Rds. 7; but where the whole of the matter of Monday's Paper (in one language) by way of Supplement to the Thursday's Paper, is preferred, Rds 22 per Annum or Rds. 5 4; per Quarter.

*** Single Paper, 6 pence.

De Zuid-Afrikaan.

AGENTEN VOOR DIT BLAD IN DE BUITEN DISTRIKTEN

De Hr. H. A. J. Bier, Bloemfontein; De Heeren Truter & Kuys, Burgersdorp; De Hr. P. J. Davidtz, Beaufort West; De Hr. L. J. Muller, Prins Albert; De Hr. W. D. Simpson, Calvinia; De Hr. Hend. Kleyn, Caledon De Heer S. van Ellewee, Clanwilliam; De Hr. D. Vermeulen, Colesberg; De Hr. A. Arnholz, Cores De Hr. F. C. Voigt, Franschhoek, De Hr. J. M. Johnson, George; De Hr. M. Noome, Jr. Graaff-Reinet; De Hr. N. Meyer, Ex. Hartenbosch Mosselbaai; De Hr. M. W. Thesnissen, Paarlsvallei; De Hr. D. P. van Huysteen, Ida, Knysna en Plettenbergsbaai; De Hr. A. H. Moorrees Malmesbury de Hr. A. Stiemens, Pretoria. De Hr. G. W. B. Wehmeyer, Langekloof; De Hr. H. P. Wiegman, Paarl; De Hr. C. Standerwick, Swellendam; De Hr. P. Korsten, Stellenbosch; De Hr. M. A. Zinn, Tulbagh; De heer van Dongen, Richmond; De heer M. W. Thesnissen, Riversdale; De heer G. Brehm, Uitenhage; De heer P. J. Pentz, Wellington; De heer C. Beck, Worcester; De heer G. de Kock, Wynberg; De heer J. S. Marais, Fauresmith; De heer Hugh Tinnens, Hope Town; De heer C. A. Neser, Middelburg; De heer P. W. O. Auret, Rosettson; De heer Thomas Melvill de Folt, Port Elizabeth; De heer K. J. de Kok, Winnaarg; De heer J. S. de Villiers, Murraysburg De heer F. S. Inuse Namaqualand; De heer K. de Lint, Piketberg; Heer J. Cornelissen, Somerset West. de Hr. A. F. Schubart, Potchefstroom, H. W. A. Cooper, Williamoor.

DEEL XXXVI. MAANDAG DEN 11 DECEMBER 1865. No. 3,125.

KOLONIALE
Weeskamer & Trust Maatschappy.

Publieke Verkooping
VAN KOSTBAAR
VASTGOED,
Te Wellington.

In den Insolventen Boedel van HEINRICH KIRCH

Op Morgen,
12 DECEMBER AANST.,

ZAL verkocht worden op de Piek, een hecht en wel-gebouwd HUIS, te Wellington, tegenover de Marktplaats, bevattende verscheidene ruime Vertrekken, benevens Wagenhuis, Stal, enz., met een groot stuk TUIN GROND annex, beplant met eene verscheidenheid van Vrucht en andere Boomen.

Zonder over te gaan tot eene beschryving van bovengemelde, wenscht de Curator degenen, die bedacht zyn op eene Buiten Bezigheid, of de daarstelling van een Hotel of Herberg, te raden, om deze verkooping by te wonen, daar eene gelegenheid als de tegenwoordige zich zelden voordoet, om een verkiesly k Eigendom te bekomen.

De Verkooping te beginnen ten Elf ure.

Liberale Bonus zal gegeven worden.

G. W. STEYTLER, Eenige Curator.

Kamer Gebouwen, No. 3, Keerkplein,
Kaapstad, 11 Dec., 1865.

P. J. PENTZ, Afslager.

MALMESBURY.
Executeurs Kamer.
EN
Voogdy Maatschappy.

In den Insolventen Boedel van JOHANNES GERHARDUS LOMBARD DALY.

TENDERS
Voor Bank Aandeelen.

DE Curator in bovengemelden Boedel zal Tenders ontvangen, ten Kantore der Kamer, tot

Dingsdag, 26 dezer,

Voor 50 Aandeelen in de "MALMESBURY AGRICULTURAL en COMMERCIAL BANK."

G. A. WATERMEYER, Secretaris.
Malmesbury, 6 Dec., 1865.

BAZAAR.

ST. STEPHEN'S GEMEENTE.

DE voorstanders der St. Stephen's Gemeente wenschen door deze bescheidenlyk onder de aandacht van het Publiek te brengen, dat zy voornemens zyn op den 22sten DEZER eene Bazaar te houden ter afdoening van eene aanzienlyke uitstaande schuld.

Zy doen dit met de ernstige bede, dat belangstellenden in de zaak iets, hoe gering dan ook, van het hunne daartoe mogen willen afzonderen.

Daar deze gemeente geen onaanzienlyk gedeelte van de g-kl-urde bevolking dezer stad bevat en over het algemeen uit armen naar de wereld bestaat, behoeft onze bede geen naderen aandrang om zich by de goedwilligheid van het publiek aan te bevelen.

De volgende personen hebben zich gewilliglyk belast met de ontvangst van giften:

Mejufv. KNOBEL, St. Jansstraat; Mejufv. de Wed. LANGERMAN, Breestraat, hoek van de Kerkstraat. Mejufv. J. B. VAN BREDA, Tuin Rheezicht; Mejufv. de Wed. J. A. DE WET, Kerkstraat; Jongejufv. A. LANGERMAN, Dorpstraat; en Jongejufv. J. STEYTLER Strandstraat, gewezen woning van Dr. CHANGUION.

Namens de Leden,
J. C. KNOBEL.

Advertentie.

IK Ondergeteekende, ELSIE SOPHIEA KARSTEN, geboren SMIT, certificeer door deze, dat de onredelyke en valsche taal door my geuit tegen het karakter van den heer JABOBUS STEPHANUS KELLERMAN, leugenachtig is, en betrig verder, dat de gemelde heer KELLERMAN my bekend is als een braaf, eerlyk en hoogst fatsoenlyk man, aan wien ik het meeste respekt verschuldigd ben,—en geef uitdrukkelyk hierdoor te kennen dat de verspreiding door my gemaakt tegen het karakter van gemelden heer KELLERMAN, boosaardige en leugenachtige taal is, welke ik publiek terug roep, tot myzelve zeggende: Mond! mond! waarom hebt gy gelogen om myzelve verachtelyk te maken door de eer en goeden naam van den heer KELLERMAN te berooven, van wien ik hoegenaamde vergiffenis smeek en beloof al de kosten en moejelykheden hierdoor veroorzaakt te betalen.—Door my geteekend op den 2den dag van December 1865.

(Get.) E. S. KARSTEN, geb. SMIT.

Brouwery te Koop.

EEN Koperen Brouwers Ketel, Koelvat, Moutmolen, Balies, enz. enz. kunnen goedkoop verkregen worden. Adres by

J. H. VERSFELD.

Waterhof, 4 Dec. 1865.

Stellenbossche Municipaliteit.

DE gewone Kwartaals Markt zal gehouden worden op het Adderley's Plein alhier op ZATURDAG, den 23 dezer, en een aanvang nemen des morgens ten 10 ure.

Op last van Commissarisen,
P. KORSTEN, Sec.

Stellenbosch, den 9 Dec. 1865.

DE gewone KWARTAALS MARKT alhier zal plaats hebben op DONDERDAG, den 28sten dezer, en beginnen ten 5 ure 's morgens.

Namens het Committee,
A. W. LOUW, Jz., Marktmeester.

Wellington, 5den Dec., 1865.

Aan Schutmeesters.

WEGGELOOPEN van de Plaats Bokrivier, een Roode Devon Koe met lange hoorns; gemerkt C. B. op de hoorns. Heeren Schutmeesters en anderen worden vriendelyk verzocht, kennis te geven aan den Ondergeteekende in de Kaapstad.

J. BRINK,
Breestraat, No. 50.

EXECUTEURS KAMER.

In den Boedel van wylen Mej. ELLEN LANDER, weduwe van den Heer JOHN LANDER.

VERKOOPING VAN KOSTBARE
VASTE GOEDEREN,
TE MOWBRAY.

DE Ondergeteekenden, Testamentaire Executeuren in den bovengemelden Boedel, zullen op de plaats zelve publiek doen verkoopen, op

OP HEDEN,
Maandag, den 11den December, 1865,

De ondervolgende Kostbare Vaste Goederen, gelegen in het opkomende Dorp Mowbray, drie minuten wandelens van het Spoorweg-station Mowbray:

1. Zeker WOONHUIS, bevattende vyf groote Kamers, nette Keuken met Engelsche Fornuis, een groote Winkel voor den Kleinhandel, met Toonbanken, Glazenkasten, enz., enz., en een Zolder loopende over het geheele Gebouw, onder Leyen Dak, waarin de Kleinhandel sedert ruim 25 jaren met groot succes is gedreven. Het geheel is door den overleden Eigenaar gebouwd van de beste Materialen en met aanzienlyke kosten.
2. Zekere TWEE HUIZEN, bevattende twee Kamers, Keuken en Achterplaats.
3. Zeker HUIS, met Winkelfront, bevattende 5 Kamers en een Keuken, onder Leyen Dak.
4. Een PAKHUIS van Dubbele Verdieping, onder Leyen Dak, zeer geschikt voor een Voerpakhuis.
5. Zekere VIER HUURHUIZEN, mede onder Leyen Dak.
6. Zeker Stuk GROND in tweeën verdeeld, gelegen aan den Hoofdweg.

Al deze Eigendommen zyn uitmuntend onderhouden en de andacht van Speculateurs en anderen wel waardig.

Er zal Bonus gegeven en Verversching verschaft worden.

DE VERKOOPING TE BEGINNEN TEN 11 URE PRECIES.

C. J. C. GIE, Sec.,
Executeurs Kamer,
M. BUTLER, } Executeuren Test.

Onmiddelyk na de Verkooping van bovengem.
VASTGOED,

Zullen Executeuren des Boedels van wylen den heer JOHN GODFREY doen verkoopen,

1. ZEKERE twee stukken Grond, gelegen in de Kaapsche Afdeeling, zynde de onderverdeelingen Nos. 7 en 9 van de verdeelde Plaats Rouwkoop.
2. Zekere twee stukken Grond, nu gemerkt Nos. 173 en 193, gelegen in de Kaapsche Afdeeling, zynde gedeeltevan de verdeelde Plaats Nieuwland.

C. J. C. GIE, Secretaris.

Kantoor van de Executeurs Kamer, Kaapstad, 11 December 1865.

De Heer R. D. JONES, Afslager.

Tenders voor Voeder.

Tafelbaai Haven Commissie Kantoor,
28 Nov., 1865.

NARIGT wordt by dezen gegeven, dat TENDERS op dit Kanteor zullen worden aangenomen tot

Morgen, 12 Dec. 1865,

OP DEN MIDDAG,

Voor het leveren, gedurende de aanstaande 12 maanden, van omtrent de volgende hoeveelheden, te weten:—

25,000 lbs. HAVERHOOI,
100,000 lbs. HAVER,
18,000 lbs. ZEMELS,
25,000 lbs. GROEN VOEDER,
13,500 Bondels KOMIGOED.

Te worden geleverd aan de Havenwerken, in zulke hoeveelheden en op zulke tyden als vereischt mogten worden. Verdere byzonderheden zyn te vernemen op dit Kantoor. De Commissarissen verbinden zich echter niet om den laagsten of eenigen Tender aantenemen.

Partyen die Tenderen mogen den prys melden waarvoor zy bovengemelde artikelen leveren willen aan het Spoorweg Station, Kaapstad.

Op last van het Committee,
JNO. SAUNDERS, Secretaris.

Tenders voor Aandeelen.

GESLOTEN Tenders zullen aan het kantoor dezer Bank ontvangen worden tot op WOENSDAG, den 20ste DECEMBER eerstkomende, meldende het getal en den prys per Aandeel, met of zonder het aanstaande Divident, voor de volgende aandeelen, namelyk:

40 Aandeelen in de Wellingtonsche Bank
20 Aandeelen in de Paarlsche Bank, en
3 dito dito Union Bank.

Betaling te geschieden kontant, of in goedgekeurde Wissels op vier of zes maanden.

Op last van Directeuren,
A. W. LOUW, Jz., Kassier.

Wellingtonsche Bank, 29 Nov. 1865.

Kennisgeving.

Afdeelings Raad, Stellenbosch.

Tenders voor het leveren van Voer gedurende 1866.

GEENE voldoende TENDERS ingezonden zynde voor het leveren van VOER op de verschillende Staties op den Maitland Hoofd Weg, gedurende 1866, zullen NIEUWE TENDERS ontvangen worden door den Ondergeteekende, tot

Morgen, 12 Dec. aanst.,

De Partyen die Tenderen worden verzocht de Pryzen afzonderlyk op te geven, als volgt:—

Havergerven,	à per	100 lb.
Gerst	" "	Bushel
Haver	" "	do.
Kaf	" "	lb.

Het VOER te worden geleverd op de Staties op zene requisitie daarvoor van den Opziener.

Securiteit zal vereischt worden.

Op last van den Raad,
R. J. CROZIER, Secretaris.

Kantoor van den Afdeelings Raad,
Stellenbosch, 11 Dec. 1865.

Kennisgeving.

IK geef by deze kennis dat JAN SNYMAN, alias ROOS ALEXANDER, omtrent 5 voet hoog, in myn huis te Brandwacht, achter Hantam, op den 5 November jl. ingebroken en van daar gestolen heeft een Vuurroeren Gewear, een Verzuyker en verscheidene andere Artikelen. Allen die weten mogten waar gemelde JAN SNYMAN alias ROOS ALEXANDER zich ophoudt, worden by dezen hiermede verzocht daarvan aan den naasten Veldcornet of Vredenregter aanzitte te doen, ten einde hem in de gevangenis te bezorgen.

J. A. VAN DER MERWE, V. R.

Welbedacht, District Calvinia,
15 Nov. 1865.

Kaapsche Afdeelings Raad.

Takwegen, Kaapsche Afdeeling.

TENDERS VOOR ONDERHOUD.

DE Ondergeteekende zal Tenders ontvangen tot DINGSDAG, den 2 January aanstaande, ten 10 ure v.m., voor het in goede reparatie houden van al de Takwegen in de Kaapsche Afdeeling, voor den tyd van een, twee of drie jaren, beginnende met den 1ste January aanstaande.

Elke Tender moet de naamteekeningen bevatten van twee voldoende Borgen, die gewillig zyn om zich te verbinden voor de heft van het bedrag van het kontrakt, voor de behoorlyke vervulling van hetzelve.

De Raad verbindt zich niet den laagsten of eenig Tender aantenemen.

Verdere Byzonderheden kunnen vernomen worden op aanvraag by den heer Lister, den Inspector, te Malta.

J. C. SCHOLTZ, Sec.

Kantoor van den Afdeelings Raad,
Kaapstad, 9 December 1865.

Bureau van den Baljuw

Kantoor van den Baljuw, 7 December 1865.

IN Executie van het Gewysde van het Hoog Geregtshof, in de hieronder gemelde Zaak, zal de volgenden Verkooping plaats hebben:—

Afdeeling Graaff-Reinet.

Curatoren in den Insolventen Boedel van A. F. DU TOIT versus CHRISTIAAN VAN BLOMMESTEIN.

SOUTH AFRICAN FIRE & LIFE ASSURANCE COMPANY versus CHRIS. VAN BLOMMESTEIN.

Op Maandag, den 18 December, 1865, ten 10 ure a.m., te Graaff Reinet, van Meubelen, Huisraad, Keukengereedschap, Kantoortafel en Lessenaar, Boekenkast, Persen, Kopieer Persen, Kruiwagen, Ladders, enz.

PERCY VIGORS, Baljuw.

4 Dec. 1865.

IN Executie van Gewysden van het Oostelyke Distrikt Hof, zullen de volgende Verkoopingen plaats hebben, namelyk:—

AFDEELING PEDDIE.

C. J. CAMPBELL vs. JOHN USHER en JAMES USHER.

Op Dingsdag den 12den December 1865, ten 10 a.m., te Peddie, vad 1 Wagen, 1 Ploeg, 1 Eg, Machinerie, Meubelen en Huisraad van alle soorten, enz.

AFDEELING BATHURST.

GEBROEDERS WOOD v. GEORGE TALBOT

Op Woensdag den 13 December, 1865, ten 10 ure, a.m. te Grahamstad, van 1 Bokwagen, 1 Tentwagen 23 Ossen, 2 Paarden, Landbouwgereedschap, 4 Mylen Havergerven, enz.

AFDEELING PEDDIE.

HOOLE WILSON & Co. versus JAMES USHER.

GOWRIE FORDRED ATKINS & Co., vs. JAMES USHER.

JOHN LOCKE versus JAMES USHER.

PETER FRASER GATONBY vs. JAMES USHER.

DANNE ROBERTS versus JAMES USHER.

T. CAMPBELL vs. JAMES USHER en een ander

Op Woensdag, den 20 December 1865, ten 10 ure a.m., te Grahamstad, van 70 Koeijen, 50 Kalveren en jong Vee, 1 bruin Paard, 1 Zadel en Toom, 1 Bul, een party Haver.

AFDEELING UITENHAGE.

ROBT. PANNELL vs. WM. THOMAS MACHIN.

Op Zaturdag, den 16den December 1865, ten 11 ure a.m., te Uitenhage, van 1 Amerikaansch Rytuig, 2 gryze Paarden, Meubelen, Huisraad, enz,

PERCY VIGORS, Baljuw.

EXTRA
Vette Slagtossen.

TE Koop by den Ondergeteekende, DRIE OP STAL GEVOEDERDE SLAGTOSSEN, in uitmuntende conditie.

Dezelve zullen op den 16den dezer, te 10 ure 's morgens, te zien zyn op de oude Stads Markt.

A. KETS.

50 Slagt en Trek Ossen.

OP MAANDAG, den 18den dezer, zal aan de Stellenbosch Statie worden verkocht, bovengemeld getal Slagt en Trek Ossen, waaronder Kleinspannen, en welke zeker present zullen zyn.

J. WEGE, Afslager.

Stellenbosch, 7 Dec., 1865.

1200 Extra Vette Kaapsche Hamels,
50 Do. do. Pokken.

OP WOENSDAG, den 20sten dezer, zal de Ondergeteekende ter plaatse van de Wed. AREND DE WAAL, Joostenberg, alhier verkoopen, bovengemeld getal extra vette Schapen en Bokken, zoo als in langen tyd niet opgebragt zyn geworden.

C. J. IMMELMAN.

8 December, 1865.
J. WEGE, Afslager.

700 Extra Vette Groote en Zware Kaapsche Hamels
100 Do. do. Kapater Bokken.

OP WOENSDAG den 13 dezer, zal de Ondergeteekende aan Klipmutsrivier Statie, door verkoopen, bovengemeld getal uitmuntende groote en zware Hamels en Kapater Bokken, allen voor kontant geld ingekocht.

P. J. MYBURGH.

5 December, 1865.
J. WEGE, Afslager.

R. H. ALLEN & CO.

189 en 191. Waterstraat, Nieuw York

LANDBOUW GEREEDSCHAPPEN,

Ploegen, Pylers, Labeurders en alle soorten van Landbouw Machinerie.

KLEINE Gereedschappen voor Velden en Hoven, zoo als Schoppen, Pikken, Schoffels, Harken, enz. alsook Gerst Haken, Zeissen, Slypsteenen, en alle soorten van Landbouwgereedschappen in het algemeen.

Zy hebben ook te koop eene groote verscheidenheid Gereedschappen van hun eigen maaksel, zoo als *Hooisnyders, Koffy* en *Graanmolens, Suikermolens*, voor Kruideniers, *Jackt Wielen*, en vele andere nieuwe uitvindingen; *Kruiwagens, Baankrabbers*, enz

Vervoerbare Stoom Machines.

ZADEN.

Alle soorten van kostbare Amerikaansche en vreemde Zaden, voor *Groenten* en *Bloemen*, *Gerst* en *Veldzaden*, die waardig zyn geplant te worden, en die byzonder voor hunnen handel uitgezocht zyn.

Zy verkoopen in het groot, by het pond en de bushel, ook in het klein voor kleinhandelaars.

Westelyke Provincie Bank.

PAARL.

Nominaal Kapitaal,	...	...	£50,000
Opbetaald Kapitaal,	...	...	30,000
Reserve Fonds,	...	...	10,000

Directeuren,

Wel-Ed. Hr. J. R. ZEEDERBERG, M.D. Voorzitter.
— J. J. PROCTOR, M. P.
— J. SMUTS, M.D.
— ABR. BOSMAN DE VILLIERS,
— C. C. A. DE VILLIERS,
— A. J. LOUW,
— MELT VAN DER SPUY, Hz.

De Bank geeft Renten op vaste Deposita, als volgt
3 Maanden en daarboven, ... 3 per Cent.
6 " " ... 4 —
12 " " ... 5 —

Directeuren vaceren Dingsdags en Vrydags, 's morgens te 10 ure, om over Applicaties voor Disconto te beslissen.

DE PAARLSCHE
Executeurs Kamer.

Kapitaal £40,000 Sterling.

In 200 Aandeelen van £200 Elk.

TIER Administratie van Eigendommen en Boedels waartoe dezelve mogt aangesteld worden als Executeuren, Administrateuren, Agenten, Curatoren en Voogden van Minderjarigen zoo wel als Trustees in Insolvente Boedels, enz. enz.

Directeuren.

De Wel-Ed. Heer J. R. ZEEDERBERG, M.D. Voorzitter
— B. P. DU PLESSIS
— M. VAN DER SPUY, Hz.
— A. J. LOUW, J. Wz.
— J. W. THERON
— I. A. J. ROOS
— J. D. BEYERS, Hz.

AUDITEURS:

De Wel Ed. Heeren H. J. HUGO, en T. ROOS, Tz.

Directeuren vaceren elken Woensdag aan het Kantoor der Kamer West-lyke Provincie Bank Gebouwen.

I. HORAK DE VILLIERS, Sec.

KEATING'S HOESTKLONTJES.

VOLGENS DE ONTZAGGELYKE AANVRAAG te oordeelen, bezeedt dit Algemeen Geneesmiddel nu de eerste plaats in publieke gunst en vertrouwen, deze uitkomst is verkregen door de toets van vyf jaren ervaring. Deze Klontjes kunnen te koop verkregen worden in iedere Britsche Kolonie en door geheel Indie en China. Zy zyn gezocht waar ze ook ingevoerd zyn. Voor Hoest, benaauwde Borst en alle aandoeningen van de Keel en Borst, zyn ze het krachtdadigst geneesmiddel.

Toebereid en verkocht in blikjes van verschillend krootte, door THOMAS KEATING, Chemist, enz. 79, St. Paulus Kerkhof, London. Verkocht in het klein door alle Droogisten en verkoopers van patente Medicamenten door de geheele wereld.

BELANGRYK GETUIGSCHRIFT.

Pallasium Kantoor, Castries, St Lucia,
West Indien, 29 Augustus 1859.

Mynheer,—Ik heb de eer u te berigten, dat er geen doosje van KEATING'S Hoestklontjes op dit Eiland te vinden is. Eene verzending daarvan, aan myn adres zou voor het publiek een groot voorregt zyn. Derzelver krachtdadigheid is reeds door vele personen bewezen die verlost zyn van zware hoest en verkoudheid, en zy worden mede beschouwd als een goed versterk. middel. Ik hoop dat gy by ontvangst dezes my een voorraadzuk len zenden.—Ik ben, enz.

MARTI ALANTOINE.

Aan den Heer KEATING.

AGENTEN:

In de Kaapstad	De heeren SCHEUBLE & Co. en SCHMIETERLOW & Co.
Grahamstad	De heer W. A. FLETCHER.
Port Elizabeth	" J. C. LACEY.

NB.—Om Vervalschte nabootsingen te beletten gelieven men toetezien dat de woorden "KEATING'S HOEST KLONTJES" gegraveerd zyn op het Gouvernements Zegel van elk doosje, zonder welk geen echt zyn.

Stellenbossche Marktpryzen.

Van den 27 November tot den 6 Dec. 1865

	£	s.	d.		£	s.	d.
Aardappelen per 3 bushels	0	7	6	—	0	7	9
Schapen-vellen per stuk	0	1	3	—	0	1	3½
Garst per 3 bushels	0	12	0	—	0	12	7
Ganzen per stuk	0	2	10	—	0	3	10
Haver per 3 bushels	0	9	0	—	0	9	6
Hoenders per stuk	0	1	7	—	0	2	0
Kaf per zak	0	3	0	—	0	3	6
Koorn per 3 bushels	1	4	10	—	1	7	10
Zout per 3 bushels	0	7	8	—	0	7	10

C. BRINK, Dz., Marktmeester.

VRYSTAAT.

Het nieuws uit den Vrystaat met den post van 11. Donderdag ontvangen, en waarvan het grootste gedeelte door ons in een EXTRA is uitgegeven, is niet heel belangryk. De volgende byzonderheden ontleenen wy aan de plaatselyke bladen, de *Vriend* en de *Tyd*:

Volledige byzonderheden van de verrigtingen van het commando onder fung. kommandant-generaal De Villiers, tot den 25sten November, waren te Bloemfontein ontvangen. Men kan daarop niet heel trotsch zyn. De fung. kommandant was, zoo als hy beweerde, naar Molappo gemarcheerd, om den vyand optezoeken, maar zonder voornemen om hem te vinden, maar het ongeluk wilde dat toen het commando de kraal van Molappo bereikte, de Basutos hunne verschyning maakten, op onze lieden vuurden terwyl zy hout, koren en water gingen zoeken; en, vindende dat zy dit straffeloos konden doen, werden zy vrypostiger dan zy in maanden geweest waren. Er werden byeenkomsten van den Krygsraad gehouden en de meerderheid besloot dat de magt (800 man!) te zwak was om den vyand (door eenigen op 1,000, door anderen op slechts 400 geschat) aantevallen op den berg en in de nabyheid van de oude kralen van Molappo, en dat het dus raadzaam was hem den rug toetekeeren, of voorby te gaan, en in de rigting van Lesoana's land te marcheren. Men had vroeger besloten de Caledon by Molappo's plaats door te trekken, maar het getal des vyands zieude, zag men dadelyk van dit plan af als onuitvoerbaar, en ons commando ging voorwaarts, volgende de Basutos op een verlegen afstand in deszelfs achterhoede, en nu en dan een schot doende by wyze van uitdaging. Kommandants Wessels en Joubert waren volkomen bereid en gewillig den vyand aan te vallen, met alle uitzigt op welslaging, maar konden daartoe geen verlof krygen van den fung. Kommandant General, die een lange trein wagens en veroverd vee by zich had die hy verlangend was veilig naar Harrismith te brengen. Terwyl men in Lesoana's land, of deszelfs nabyheid was, werden twee paarden patrouilles naar le Maluti berg gezonden onder Kommandant Wessels, toen omtrent 1,200 schapen en eenige goede paarden buit gemaakt en 15 Basutos gedood werden. Het commando moet nu volgens last van den President naar Corrannaberg terug keeren, alwaar versterking afwachten en daarna door de Caledon trekken in de rigting van den Botea en Thaba Bosigo. Op den 25sten zou het commando zyne terugwaartsche beweging naar Molappos aangevangen hebben, maar men besloot 1 ter een korten afstand aan den kant van Rensfontein voort te gaan, daar het vee aan de lieden van Harrismith behoorende, afzonderen, de onlangs veroverde boskes te verkoopen, en den wagentrein en het vee van Villiers lager tot aan den Nek te zenden, het kommando alzoo duidelyk van een groote overlast ontslaande. Daarna hadden Villiers en zyne lieden zegt men, toegestemd om het kommando te paard te vergezellen tot by Molappo, en deel te nemen in den aanval op de sterkte van het opperhoofd en de al haar verzamelde Basutos. Villiers zou daarna naar Harrismith gaan, en zich waarschynlyk niet weder by het gro te commando voegen, maar de grenzen van zyn eigen district beschermen. Tot aan den 25 November had Generaal Fick het kamp nog niet bereikt. De heer Howell was naar Natal vertrokken, om in persoon met den Gouverneur te spreken over den staat van zaken ten aanzien van den Vrystaat en Natal. Te Thaba N'chu waren de Barolongs bezig schansen te maken en hunne vermaarde stad anderzins te versterken, in afwachting van eenen Basuto aanval.

Jack Mann, een voormalig Basuto handelaar, was op den 25 Nov. van Thaba 'Nchu vertrokken om Kommandant Webster naar dammo begeleid te begeleiden, alwaar Kapt. Tainton met ruim 1000 man, blanken en gekleurden, op hem wachtte. Zeven vrywilligers van Natal waren Thaba 'Nchu gepasseerd om zich by Webster te voegen, en nog vele waren voornemens te komen zoodra by zyne plannen zal bekend gemaakt.

Een brief was ontvangen van den heer Macfarlane den Natalschen gezant, d.d. Thaba Bosigo, 24 Nov., de zakelyke inhoud waarvan is als volgt: Zy (dat is, de heeren Macfarlane en Uys) hadden die plaats op den 24sten des voormiddags bereikt. Juist toen zy aankwamen ontmoetten zy den heer Buhrt, die van den berg afkwam, die hen zeide dat hy er 20 dagen geweest was en 1800 beesten en paarden gekregen had en eene order op Molappo voor de overige 8240 stuks!! en dat hy (de heer B.) voornemens was den volgenden morgen naar Molappo te gaan. De hr. Macfarlane gevoelde dat zyne zending werkelyk gedaan was, maar ging niettemin op den berg waar hy door Moshesh zeer vriendelyk werd ontvangen. Moshesh verzocht den heer M. om aan den President zyn dank te betuigen, dat hy den heer M. een pas gegeven had. Tevens gaf Moshesh hem te kennen dat hy de Natalsche brete op voldoende wyze had vereffend met den gezant des Gouverneurs. De heeren Macfarlane en Uys zouden op den 25 November de terugreis naar Natal ondernemen.

WINBURG, 27 NOVEMBER.—Volgens private brieven alhier ontvangen, is de heer Howell op den 28 dezer Bethlehem gepasseerd *en route* naar Natal; met welk eene zending weet ik niet, maar het gerucht loopt om volunteers te krygen. De menschen van Bethlehem zyn naar Harrismith ver rokken om men verwacht elk oogenblik een inval door Molappo on de vrouwenlagers. Molappo's Kaffers hebben 13 makke Kaffers gedood en al hun vee afgenomen.—De meeste boeren hier trekken meer landwaarts in lagers. De Mowbay vertrekt naar het lager van Kommandant Roos, en eene patrouille van 22 man is hier om de kanonnen, namelyk de 2 3-ponders, van hier te halen. Het is schandelyk en onverantwoordelyk dat een dorp als Winburg, hetwelk de grens is, in zulk eenen toestand wordt gelaten.

HARRYSMITH, 24 NOV.—Eergisteren arriveerden de wagens van Umroti, brengende voor de Vrystaatsche noodlydenden 3 vrachten goederen met de eenige bepaling dat die goederen uitgedeeld zouden worden in de *districten* het naast aan Natal gelegen.

DE GEVANGENNEMING VAN BUERNET.—Van Aliwal Noord wordt, dato 27 November, geschreven:—

De Great Eastern is weder met zyn boosaardig werk aan den gang. In een harer hoofdartikels wordt gezegd, dat een Boer kommando de Oranjerivier op Britsch grondgebied is overgetrokken, en altaar vee heeft genomen. Dit is niet waar, zoo als ieder die een kaart raadpleegt kan zien. Dan over zyn de aanmerkingen omtrent den jongen Bürnet geheel ongepast. Deze jongeling was ziek; had verandering van lucht noodig, en ging naar het paarde boerenkamp om eenige dagen met eenige vrienden door te brengen, die aldaar gekampeerd waren. Daar had hy het ongeluk om zyn buurman, John Arbin doodelyk te kwetsen door het afgaan van een revolver, die hy bezig was schoon te maken. Burnet was natuurlyk radeloos. Toen hy te Aliwal terug keerde werd hy gevangen genomen voor het overtreden der Rekruterings Akte, en hy heeft borg moeten stellen voor zyne voorschryning. Dit is eene onregtige daad en een stoute inbreuk op de vryheid van den onderdaan. De Gouverneur of de *Great Eastern* is de vervolger, geen ander werd gehoord, geene getuigen, geene vragen, geen voorloopig verhoor. Zulk een gedrag zal de Kaapsche kolonisten evenzeer walgen als de bewoners van Natal. Toen de Finggo en Boeren over de rivier zyn gegaan om de Basutos te bestryden, hadden zy daartoe regt, want deze inboodelingen hebben hen jaren lang stelselmatig uitgeplunderd zot een bedrag van ten minste £4,000 en Sir Philip geeft noch bescherming noch compensatie, en zegt hun dat zy stil moeten blyven, of dat hy hen anders zal straffen.

DE HEER J. R. MOERSE, vroeger voorlezer en voorzanger te Pietermaritzburg (Natal), en laatstelyk Wesleyaansch predikant te Graaff Reinet, heeft op 28 Oct. by de leden van den kerkeraad van eerstgemelde gemeente een fraai gewerkte zilveren snuiftoos met inscriptie als bewys van achting ontvangen. Alle toekomende berichten dat de heer Moerse weder te Graaff Reinet is overleden, zyn valsch. Hy is in de maand Augustus jl. te Mainard voorlezer van de Groote Engelsche Kerk alhier.

MAANS VERANDERINGEN.
Dec. 18 Nieuwe Maan.... 5u. 59m. 's Voormiddags
25 Eerste Kwartier 1u. 45m. 's Namiddags

DE
Zuid-Afrikaan.

Kaapstad, den 11 December, 1865

WEL, WAT ZAL HIEROP VOLGEN?

In onze laatste uitgave hadden wy de gelegenheid om onzen Gouverneur voortestellen als handelende in de hoedanigheid van een Russisch autokraat, die natiën in opstand brengt en dynastien omver wierp, enkel door zyn eigen wil. Sir Philip verbeeldt zich eenigermate tot alles in staat te zyn. De kolonist echter wil door eene zekere bedorvenheid van natuur niet in hem gelooven noch hem de helft der uitmuntende hoedanigheden toestaan, waarop hy aanspraak maakt. Dat hy een eigen wil heeft, zal niemand ontkennen—zelfs zyn eigen Uitvoerende Raad zal dit het eerst toegeven. Dat hy zeer weinig om de publieke opinie geeft, of haar liever in het algemeen geheel over het hoofd ziet, is ook ontwyfelbaar—maar hoe vreemd ook, is de byzondere gesteldheid van 's Gouverneurs gemoed zoodanig, dat terwyl het in zyne werkzaamheid het publiek verloochent, het toch van eigene voortreffelykheid zulk een overdreven denkbeeld heeft, dat hoezeer ook tegen de geheele kleinwereld, waarin het zich beweegt, gekant, het toch wenscht de niet zeer talryke onderdanen te overtuigen, dat zyne voorstellingen steeds goed en die der onderdanen steeds verkeerd zyn; en dat het dientengevolge op hunne sympathie en medelyden regt heeft, hoe buitensporig en ongerymd die voorstellingen ook mogen zyn. Tot deze ontleding van Sir Philips eigene denkbeelden zyn wy natuurlyk gekomen door zyne laatste buitengewone voorstelling op Woensdag.

Het blykt dan dat eene deputatie, uit een Engelsch en Bisschop, een Schotsch Presbyteriaansch leeraar, een lid van het Parlement, en een lid van den Afdeelings Raad bestaande, hare opwachting by Z. E. maakte om hem eene petitie van de bewoners der Kaapstad aantebieden, dat het hem behagen mogte om de Regerings machinerie in beweging te brengen ten einde eenigermate den grooten en toenemenden nood, die nu onder de arbeidloozen heerscht, te lenigen. De deputatie werd door den Gouverneur, die door zyn Sekretaris werd vergezeld, minzaam ontvangen. ZULK een gevolg van vertegenwoordigers kon hy niet wel anders dan minzaam ontvangen. Hy luisterde met eerbied naar de petitie die zy hem moesten overreiken en ook naar een boel beuzelpraat die uit de aanbieding van gezegde petitie ontstond. Hy slikte echter niet gaarne deze stoute voorschryving aan, of onverantwoordelyke bemoeying met zyn gezag. Hy was boos, ofschoon hy het tegendeel beweerde, en in zyne poging om zich als mensch en als Engelsch gentleman te regtvaardigen, verraadt hy, vreezen wy, de waardigheid zyner positie als de vertegenwoordiger Harer Majesteit. Hy gevoelde zich niet op zyn gemak in de tegenwoordigheid eener Consistorie, waarvan hy zeker niet verantwoordelyk was; maar toch erkende hy met een zonderling gebrek aan oordeel, of liever met opmerkelyke vermetenheid de regtsbevoegdheid van het Consistoriale Hof, en pleitte ter zyner verdediging! Hy erkende dat er gedurende de beide laatste jaren ernstige Regeringsfouten zyn gepleegd, maar beweerde dat het Parlement en niet hy ze beging; en meende daarom dat hy van regtswege niet kon worden opgeroepen om eboete voor te doen. Het publiek heeft, als men Sir Philip's sermoen moet gelooven, hem nooit begrepen, ja hem in de meeste gevallen verkeerd voorgesteld. Zyn hart, dus beweert hy, is steeds met de kolonisten geweest en is het nog, maar zy zyn op de eene of andere wyze te stompzinnig om zyne vriendelyke diensten te erkennen, en beschouwen integendeel elken maatregel dien hy neemt met achterdocht, zoo niet met vyandschap. Al herschiep hy ook de dorre Karroo in eene vruchtbare vlakte, of bezaaide de oevers der Groote Vischrivier met bloeijende dorpen en gehuchten, toch zouden zyne beweegredenen verkeerd worden uitgelegd, en zou men zeggen dat hy slechts zorgde voor den een of anderen gouvernements gunstbejager! Het Tulbaghkloofsche knoeiwerk was natuurlyk eene ellendige mislukking, ten minste voor het doel waartoe de ongeauthoriseerde uitgave werd gedaan, maar waarom moest men den Gouverneur *nog zoo lang* nadat het werk begonnen was, en niet dadelyk by den aanvang berispen?

Het kan zyn, dat ofschoon wy zulks niet toegeven, Gouverneurs niet met zulke verhevene talenten zyn begiftigd als de wereld wel gelooft; en dat als zy in den rang der gewone burgers werden geplaatst, zy nooit zich daaruit zouden verheffen, maar onder den drom van de jagers naar eer en onderscheiding verzinken. Een stukje galon of schitterend lint maakt den man nog niet. Somtyds maakt het een Gouverneur, en de Gouverneur moet wel door zyne positie een grooten invloed op de voornaamste klassen uitoefenen.

Het is moeijelyk om Sir Philips regering te verdedigen, want zy heeft duidelyk haar woord met de emigranten en anderen gebroken. Zy leidde de kolonisten by den neus door een Belastingsparlement te Grahamsstad byeen te roepen. Zy vernietigde de werking van het Kaapsch Parlement door hare Kafferlandsche Aanhechtingsbill, en verlamde dezelve door de wanhopige pogingen om dien maatregel er door te krygen. Zy vernederde zich door hare Onzydigheids Proklamatie, en heeft hare eigene woorden moeten inslikken by hare beperkingen omtrent den uitvoer van buskruid en andere krygsbehoeften. De Tamboekie Proklamatie is ten slotte zulk eene regering waardig. Maar het laatste tooneel in het Kaapsche politieke drama zet alles de kroon op. Het verslag van het grootsche onderhoud zal men elders in onze kolommen vinden. Het overtreft alles, dat wy ooit omtrent Gouverneurs zwakheden gelezen hebben. Wy zeggen niet dat de Gouverneur onwaarheid sprak, of dat zekere kastydingen die hy ten beste gaf niet verdiend waren. Maar wy beweren, dat het voor een onpopulair Gouverneur onvoorzigtig was om zyne onpopulariteit nog te vergrooten door zulk een sermoen als hy voor de gedelegeerden hield. Het was onstaatkundig om zich zoo diep in de algemeene politiek te begeven met eene kleine consistorie, die slechts voor een bepaald doel kwam, en het was zyns onwaardig. Wy zouden nog meer kunnen zeggen, als de ruimte het toeliet. Wy willen echter nog op een sprekenden trek wyzen, dat namelyk de rapporteurs der dagbladen werden toegelaten, een voorregt dat hen op de vorige byeenkomst der gelegeerden van de werkloozen met Zyne Excellentie werd ontzegd. Wel, dat is iets altans gewonnen en wy mogen met regt daaruit afleiden dat de Gouverneur, al heeft hy geen afstand gedaan van zyne overheerschende neiging om zyn hoogsten wil uittevoeren, in allen geval bereid is om zyne bedoelingen minder geheim dan vroeger uittevoeren.

HOOG GEREGTSHOF.—DEN 7 DECEMBER.—De heer Purcell deed aanzoek om de rehabilitatie van D. J. Smit, insolvent. Regter Watermeyer zeide dat de papieren voor hem geweest waren. Er waren twee boedels, die van Daniel en de andere die van Jacobus Smit. Hy wenschte te weten wat de oorzaak was van het groote verschil tusschen de boedels, zoo als in de schedule opgegeven, en de feiten die op de tweede byeenkomst van krediteuren aan den dag waren gekomen. In zyne schedule werden de schulden van Daniel op omtrent £1,000 geschat; op de tweede byeenkomst werden er schulden tot £3,000 bewezen. In het geval van Jacobus werden de schulden op omtrent £1,200 geraamd, en het dubbele bedrag werd op de byeenkomst der krediteuren bewezen. Hy wenschte te weten hoe dit met eene ware opgave van den boedel by het overgeven kon gerymd worden. In het geval van Jacobus Smit, moesten er nog andere ophelderingen gegeven worden omtrent zekere muilezels, die nu eens den insolvent, dan weder zyn vader toebehoorden, naarmate het best gelegen kwam. Het zou goed zyn als de prokureurs eerst de papieren van insolventen inzagen, voordat zy in het Hof kwamen.

Op voorstel van den Prokureur Generaal, werd H. der Poel Steyter en Petronella Steyter, overlevende echtgenoote van J. J. Stevenson, gerehabiliteerd.

NIEUW GEBRUIK IN INSOLVENTIES. De Hoofd Justicier zeide, dat by alle verdere aanzoeken om rehabilitatie het Hof van den advokaat een kort overzigt van elke zaak zou verwachten.

De Prokureur Generaal zeide, dat om zulks te doen, men de papieren moest zien, hetgeen nu nooit gedaan werd.

De Hoofd Justicier zeide dat de prokureurs natuurlyk de noodige papieren moesten verschaffen.

CLOETE, APPELLANT, VS. HEROLDT, RESPONDENT.—Dit was een appel van een vonnis voor absolutie van de instantie, gegeven door den Magistraat van Stellenbosch, in eene aktie van den appellant tegen den respondent, voor het ongeoorloofd leiden van water uit Eersterivier.

Het Hof was van oordeel dat als de Magistraat de 9de regulatie van 1805, had ten uitvoer gelegd door de hoeveelheid water aan elken eigenaar toegestaan, aftedeelen, dit niet eene nieuwe verdeeling maar slechts de uitvoering eener oude zou geweest zyn; en tot dat dit gedaan was, kon er natuurlyk geene onwettige toeeigening zyn. Het appel werd dus van de hand gewezen, doch zonder kosten.

VERNIELING DER TELEGRAAFPALEN.—Aan het hoofdkantoor der Telegraaf Maatschappy in de Kaapstad is berigt gekomen, dat op den 4 of 5 dezer, op den weg tusschen Port Elizabeth en Grahamstad en digt by de plaats Nanaga, een telegraafpaal omvergehakt, de isolator verbryzeld en de draad gebroken werd. De maatschappy heeft eene belooning van £20 uitgeloofd voor de ontdekking van den dader.

EEN AFGRYSSELYK TOONEEL.—Wy hebben van eenen heer, in wiens waarheidsliefde wy het grootste vertrouwen stellen, vernomen, dat hy gedurende de godsdienstoefening in de Synagoge van Groenewoud, op ll. Donderdag avond door Retief en Crowhurst waargenomen, getuige was van een tooneel van zoo afschuwelyke zedeloosheid dat de gepastheid ons verbiedt hetzelve te beschryven. In den naam van godsdienst en zedelykheid roepen wy de policie beambten op om zulke afgrysselykheden te beletten en degenen die daartoe aanleiding geven indien mogelyk te doen straffen.

DE MAN, DIE HET MEEST IN DE KOLONIE GESCHOLDEN WORDT.—De *Advertiser & Mail* is verantwoordelyk voor het volgende: "Tegen het einde der conferentie op Woensdag tusschen den Gouverneur en de deputatie, zeide de heer Solomon dat Z. E. niet te veel gewigt er aan moest hechten, dat men hem in de nieuwsbladen zoo zwart maakte, dewyl dit het lot der meeste publieke mannen was, en ook het lot van hem (de heer Solomon) was geweest, daar men hem meer dan iemand anders had zwartgemaakt. "Maar niet in den laatsten tyd, Mynheer Solomon, niet in den laatsten tyd," zeide Zyne Excellentie." Neen, niet in den laatsten tyd, antwoordde de heer Solomon, "maar ik ben de man geweest, die omtrent het meest in deze kolonie is gescholden." De twee groote mannen lachten elkander minzaam toe, en het was aangenaam om te zien dat er ten minste die band van sympathie tusschen hen bestond.

DE HITTE was Woensdag op het Observatorium volgenderwys—Maximum in de schaduw 95°; maximum in de zon 107°; zwarte bol in ledige globe, 138°.

DE DIAMOND STOOMBOOT "ALBANY," Kapitein Edington, kwam Donderdag morgen in de Tafelbaai met eene volle lading aan. In Mosselbaai bleef zy langer dan een dag om voor de heeren Mosenthal eene hoeveelheid wol enz. intenemen, die naar Engeland gaat.

DE HOLLANDSCHE MAALBOOT "MINISTER VAN STAAT ROCHUSSEN" kwam Donderdag in de Tafelbaai aan. Zy vertrok van Amsterdam op 14 October, van St. Vincent op 3 November, en St. Helena op 24 November; zy is naar Batavia in ballast bestemd, waar zy als maalboot tusschen die haven en China moet varen. Het schip behoort tot dezelfde kompagnie als de Hollandsche stoombooten die Zondag ll. weggingen. Zy is hier ingeloopen om kolen, en zal in weinige dagen weder vertrekken. De *Rochussen* is een fraai, sterk stoomschip van 380 ton, in Holland gebouwd, en met krachtige machines aan boord. Kapitein Kaizer is haar gezagvoerder.

DE SCHIPBREUK VAN DE "DANE."—Omtrent deze noodlottige gebeurtenis meldt de *E. P. Herald* nog het volgende:—"De *Dane* is op de punt als het Witte Zandrif bekend gestrand, omtrent 1 myl aan dezen kant van de vuurtoren. Er waren gelukkig slechts 3 passagiers: de hr. Read (van de firma Wechman en Read), de heer Jamieson en Dr. Murray. Op Vrydag ll. te 4 ure, toen de passagiers aan het eten waren, voelde men dat het schip stootte, en daarna nog tweemaal. Kapitein Walters was op 't dek, en kan niet verklaren hoe het ongeluk gebeurde, daar hy dikwyls denzelfden koers gehouden had by het omgaan van Recife, en even digt by den wal was geweest. Niet lang na dat de *Dane* stootte was zy lek en spoedig ging de fokkemast over boord. De booten werden toen bemand, maar zeer weinig passagiers goed werd gered.

Toen de *Saron* den volgenden dag hulp wilde gaan toebrengen, was er niets van de *Dane* te zien, en Kapitein Ricketts keerde naar de ankerplaats terug. De *Dane* was verzekerd; maar de heer Read, die zich te Port Elizabeth kwam nederzetten, en voor een £300 aan goed by zich had, heeft alles verloren daar hy niet geassureerd was.

DE TENTOONSTELLING VAN DE MAAIMACHINE DES HEEREN VAN REENEN, op Woensdag ll. te Mowbray, had vele bezoekers uit de stad en omstreken naar de plaats van den heer Kotzé gelokt, waar de proef zou plaats hebben. De machine is een van Hussey, maar door den heer van Reenen van Ganzekraal aanmerkelyk verbeterd. Deze heer heeft daardoor aan vele landbouwers die, niet genoegzaam bekend met de konstruktie en het gebruik eener machine, welke zy gekocht hadden, haar verwierpen en als oud "bogt" ter zyde wierpen, een goed voorbeeld gegeven.

De proefneming slaagde dan ook volkomen. Een vierkant stuk koren naast het huis van den heer Kotzé werd eerst gemaaid. Men kan zich een denkbeeld vormen van den spoed waarmede de machine haar werk deed uit de omstandigheid dat *elf* binders niet in staat waren de machine by te houden, die telkens wachten moest tot dat het afgesnedene was uit den weg geruimd. Het werk dat gedaan werd stond gelyk met omtrent 40 mud per dag, of het werk van 40 of 50 man. De machine kon zoo als zy daar was voor £20 verkocht worden.

Na het vierkant in het eerste veld te hebben afgemaaid, werd de machine naar een ander veld by het Mowbraysche Spoorwegstation verplaatst, waar in korten tyd een ander stuk koren met het grootste gemak werd afgesneden. Allen die het werk zagen door den heer van Reenen, die zelf de vier voor de machine gespannen paarden mende, verrigt, waren er mee ingenomen. Wy voegen hierby dat het koren waarop de machine werkte zeer fraai stond, stevig in den halm en ryk in aren. Het is de opbrengst van koorn, door Dr. Hidding van Frankryk ingevoerd. Opmerkelyk is het dat dit koorn, behalve eenige spatjes, geen roest had, terwyl ander gezaaide van Kaapsch koorn, door die besmetting zoo erg was aangegrepen, dat er haast niets van was gekomen.

Na de tentoonstelling werd een aantal bezoekers op de plaats van den heer Kotzé onthaald en eene algemeene discussie over landbouwkundige onderwerpen volgde, terwyl verdiende dankbetuigingen werden toegebragt aan den heer Kotzé, Van Reenen en J. C. Holding voor het maken der noodige schikkingen.

WELLINGTON, 6 DEC.—Een Maleische jongen, die uit de Paarl een zyner vrienden een bezoek was komen brengen, klaagde heden morgen over ongesteldheid in de maag, en was des avonds reeds een lyk.—Stelen is aan de orde van den dag, en reeds herhaalde malen is de tuin van den heer Marthinus Smith geplunderd zonder dat hy den dief kon ontdekken. Doch Zaturdag morgen heeft hy den dader in handen gekregen, die nu achter de tralies zit.—Op Vrydag den 15den zal een bazaar gehouden worden ten huize van den heer Jacs. Joubert, in Wagenmakersvallei, ten voordeele van het zendingswezen.

De hitte was gisteren en van daag alhier zeer drukkend; als het zoo voortduurt zal het water weder schaarsch worden, dewyl wy een zwakken winter gehad hebben. Moest men nu maar de onbeschaamde gewoonte nalaten om het water in het veld te leiden, en het loopwater, zooals voorleden jaar te doen verdroogen, in stryd met het bestaande watercontrakt, hetwelk niet gehandhaafd wordt omdat er alhier geen Municipaliteit is, en het dorp meestal uit bankroetiers en armmenschen bestaat, die te afhankelyk zyn van hunne verdrukkers, althans zich zoo beschouwen, en dus geduldig het onregt lyden. Wanorde en ongeregeldheid zyn dus altyd aan de orde van den dag, en de sterkste man is baas. Helaas! wanneer zal dus het onmondige Wellington mondig worden en eene manlyke houding aannemen? Zal het nageslacht zulks doen? Ja, maar dan dient men meer prys te stellen op de opvoeding en het onderwys der jeugd, die alhier schandelyk verwaarloosd wordt, opdat het aankomende geslacht met kennis gewapend op eene oordeelkundige en wetenschappelyke wyze kan te werk gaan en dus met de beschaafde wereld gelyken tred houden. Ach, leden wy maar zoo als "Oom Koos" om een hond in den dam te werpen, ten einde de cirkels voor het natuurlyk en onwetenschappelyk oog aanschouwelyk te maken, er zou dan immers hoop bestaan dat zy eindelyk tot een wetenschappelyk onderzoek zullen geraken als wanneer zy ook met *het oog des verstands* cirkels zullen zien en onderzoeken.

Het schryven van Neef Wiljam was zeer welkom en schynt zeer veel goed te hebben gedaan; althans, zoo ik my niet bedrieg, schynt men eenigzins te ontwaken uit den doodslaap van onwetend- en onverschilligheid.

NAPIER, 7 DECEMBER 1865.—Heden komt hier het treurige berigt dat Juffrouw W. Kuys van Fairfield, 23 jaren oud, die aan de teering leed, gisteren plotseling is gestorven, door het breken van een bloedvat, waarvan stilstand van het hart en oogenblikkelyke dood het gevolg was. Haar man, die op 3 kwartier afstands in Heldefontein woont, had juist van haar afscheid genomen, en was natuurlyk eenige minuten vantevoren vol hoop op haar herstel, toen hem de bode met het doodsberigt werd achterna gezonden. Dr. Besig had gehoopt door eene nieuwe pas in Europa ingevoerde behandeling de zieke uit haar gevaarlyken toestand te redden, maar het plotselinge ongeval, dat geen menschelyk oog voorzien kon, heeft zulks verhinderd. De overledene was om haar beminnenswaardig karakter algemeen gezien en geacht.

SWELLENDAM, 6 DEC.—Van hier wordt geschreven, dat van de £400, die van de heeren Barry en Neven gestolen waren, slechts £11 zyn verloren geraakt, daar het overige op den weg niet ver van Port Beaufort is gevonden.

Het gebrek aan water begint zich hier lastig te doen gevoelen, en geeft tot veel twist en oneenigheid aanleiding, daar eenige trachten water te stelen, dat zy niet anders kunnen krygen. De policie is zelfs in een "bikkelelslag" om het hemelsche vocht tusschenbeiden in eten komen.—Het is hier zoo warm geweest dat de thermometer op den middag 107° stond.

Den heer J. J. Barry komt eere toe voor de pogingen, die hy aanwendt om boomen op zyn grond aan te kweeken, en hy spaart de moeite niet om ze byna dagelyks van water te laten voorzien. Als ieder dit voorbeeld volgde, kon Swellendam met der tyd een lusthof worden.

PORT ELIZABETH, 5 DEC.—Heden is het wrak van de *Dane* met al de aan wal gespoelde lading alhier verkocht door de heeren Holland & Co.

Ten gevolge van de talryke diefstallen op het strand jegens de lading der *Dane* gepleegd, heeft de Magistraat tien speciale constabels aangesteld om op het goed, dat mylen ver verspreid ligt, te passen.

Er gaat een gerucht dat Sir R. Walhouse weldra naar Engeland zal vertrekken. Sir Percy Douglas heeft zyn huis te huur aangeboden. "Aanstaande gebeurtenissen werpen hunne schaduwen vooruit."

Op den 4den zyn twee gevangenen, hoewel geboeid, uit den tronk ontsnapt. Zy heeten Cayzer Harry (inbreker) en August Fisher (paardedief). De laatste is weder gevangen door de policie in een water plaats die aan een huis by de gevangenis verbonden is. Crosbie de constabel was toenmaals de bewaarder, en het schynt zeker vreemd dat de man, die zooveel deel nam in de arrestatie der gaauwdieven, ze zoo gemakkelyk liet ontsnappen!

HUMANSDORP, 30 Nov. 1865.—Op verschillende plaatsen in dit distrikt zullen de boeren tegen het einde des jaars hun eigen koren moeten koopen; of anderen zullen zy juist genoeg hebben voor eigen gebruik. Gamtoos Rivier Wyk (waar de landeryen besproeid, worden zal wel een goeden voorraad opleveren, maar dit is onbeteekenend in vergelyking van die plaatsen, die zeer weinig zullen opleveren. Zelfs Lang Kloof, de graanschuur mogen wy wel zeggen van de aangrenzende distrikten, zal eene kleine hoeveelheid geven. Ook de haveroogst heeft door de roest veel geleden. Vele kleine landbouwers zyn genoodzaakt om hunne havergerven tegen lage pryzen af te staan daar het geld zoo schaarsch is, en zy contanten noodig hebben. Maar zy, die het een maand of drie kunnen uithouden, zullen byna het dubbel van den tegenwoordigen prys krygen. Niettegenstaande de zware tyden zyn pic nics en partyen aan de orde van den dag, en wy zyn er trotsch op dat er slechts weinig Humansdorpers op de insolventenlysten pryken—Gisteren viel er een heerlyke regenbui, die veel goed aan het gewas zal doen.—De heer Howland is nu bezig met het repareren der gevangenis, zoodat weldra onze publieke kantoren hun naam waardig zullen zyn.

GRAAFF-REINET, 2 DEC.—De droogte blyft steeds voortduren, en van alle kanten komen berigten van groote verliezen in. Er is dit jaar weinig hoop op een goeden wynoogst, daar de wyngaarden even zoo ziek zyn als in 't afgeloopen jaar, en eenige zelfs erger. De gedruktheid in den handel duurt natuurlyk voort.

HANOVER, 25 NOV.—Een correspondent der *Herald* schryft:—"Omtrent den hr. Burgersdijk kan ik zeggen dat sedert de zitting van den laatsten Ring de kerk zelfs beter is bezocht geworden. De heer B. heeft op verschillende boerenplaatsen in den laatsten tyd gepredikt, en de menschen schryven ruim in voor het afbetalen der kerkschuld in geld, wol en schapen, hetgeen in tyden als deze zeker van een goeden geest getuigt, en alle verdere aanmerkingen overbodig maakt. Het fatsoenlykste en schranderste gedeelte der gemeente is dan ook op zyne hand; het misnoegen wordt slechts onder de onkundigen die te blind en te hardnekkig zyn om zelve te oordeelen, en groote vrees voor de Synode koesteren, door eenige lieden die liever brieven aan nieuwsbladen schryven dan voor hun brood te werken, gaande gehouden. Maar deze zyn gelukkig bekend, en het is slechts te bejammeren dat een der Christelyke broeders zulke eervolle agenten gebruikt om zyne plannen uittevoeren. Op 9 November werd hier een stel kerkedienaars gekozen, en op 19 November zullen deze goede menschen geinstalleerd worden, tenzy het Hoog Geregtshof hun voor dien tyd een kleinen wenk geeft. Als de Synode hier eene andere kerk wil oprigten, zal zy zeker voor de middelen moeten zorgen tot betaling der onkosten.

Vele ongelukkigen zyn in den laatsten tyd gedagvaard om te betalen, maar er was geen geld! Het weder is zeer ongestadig. Den eenen dag heeft men overmatige hitte en dan weder doodt de nachtvorst de bloesems der vruchtboomen en de groenten. Vreemd dat er vruchten in overvloed zyn op eenige omliggende plaatsen en op andere de vorst een groot gedeelte van het koren heeft doodgerypt! Er komt geen regen, maar stormen van wind en stof verdrooren het veld. Er is alle vrees voor eene nieuwe droogte. Haverstroo is dit saizoen zeer overvloedig, en zal goedkoop zyn.

De handel is zeer slap, en de meeste menschen koopen veel van de togtgangers, die alle artikelen goedkooper schynen te kunnen leveren. De verkooping te Dwaalfontein in den boedel van den heer R. Cawood, bragt goede pryzen op.

CRADOCK, 1 DEC.—GRUWELYKE MOORD TE PALMIET FONTEIN.—Op Donderdag ll. kregen te Palmietfontein twee Kaffers met elkander twist, hetgeen zoo hoog liep dat een hunner den anderen met een knobkerrie neervelde en hem bleef slaan tot hy dood was. De zaak gebeurde op een 1,000 el afstands van de woning, en ofschoon de moordenaar een paar uren op de plaats bleef, werd hy door de bewoners niet gevangen genomen, ofschoon zy wisten dat er een misdaad begaan was.

FORT BEAUFORT, 2 DEC.—De droogte blyft nog groot. En toch komen er de gunstigste berigten in van den staat der gewassen op alle plaatsen die de middelen ter besproeying bezitten. De oogst van koren, gerst en haver, op plaatsen waar water is, is dit jaar beter van kwaliteit dan in lange jaren het geval was. Zy die echter geplant hebben hopende op de wolken, zullen echter niets maaien. De schapen hebben dit jaar goed getierd, maar de lammerooyen beginnen nu teekenen van ziekte te vertoonen, ten gevolge van het schrale veld en het gebrek aan water. Reeds zyn er vele voor hunne kudden andere weide in Kafferland gaan opzoeken.

VRESELYK GEVECHT MET EEN TYGER.—Een zekere Nel, die op de plaats van den heer Cornley, by de Koonap woont, ging Maandag met een geweer uit om eenige bavianen op te zoeken, die hem reeds lang geplaagd hadden. By het afgaan eener kloof werd hy gewaar dat er een dooden blaauw bok te zien en op korten afstand weer een anderen dooden bok. Voorzigtig rondziende, ontwaarde hy een grooten tyger in een bosch kort by, en vuurde. Het schot trof slechts gedeeltelyk een der pooten van het ondier en het ellendige beest sprong dadelyk op zyn aanvaller aan, die op den grond geworpen werd. Nel, ziende dat het een worseling op leven en dood was, vocht moedig met zyn vyand, dien hy by de ooren vasthield. De tyger gaf Nel toen echter een klap met zyn poot die hem onder bragt, terwyl de tyger hem aan den regterschouder beet kreeg. Door de worsteling was Nel op dezelfde plaats gekomen, waar hy zyn geweer had laten vallen toen de tyger op hem aansprong. Al zyne krachten en moed verzamelende kreeg hy zyn wapen met zyn linkerarm beet, daar zyn regter geheel magteloos was. Steeds hield de tyger hem met zyne tanden vast, en wondde hem vreeselyk—nog ééne minuut langer en het ware gedaan geweest, maar Nel had besloten nog eene poging te doen, en zyn geweer dat gelukkig een dubbelloop was tegen het lyf van zyn tegenparty drukkende, die hem steeds vasthield, slaagde hy er in om de haan met zyne tanden aftetrekken. Het schot was raak, de tyger viel dood neder en Nel was gered—ten minste voor het oogenblik; want de arme kerel was zoo geweldig toegetakeld, dat hy met moeite naar huis kwam en nu zeer gevaarlyk ligt aan de wonden, die hy in dezen vreeselyken stryd ontvangen heeft.

SPRINKHANEN.—Eenige kleine zwermen sprinkhanen zyn in het distrikt Fort Beaufort gezien, maar niet zoo talryk dat zy veel kwaad kunnen doen. De *F. B. Advocate* zegt dat iemand te Adelaide brieven van den heer N. Meyer uit New-York heeft ontvangen, waarin hy zyn spyt betuigt dat hy de kolonie verlaten heeft.

GRAHAMSSTAD.—MERKWAARDIG GEWIGT EENER VACHT.—De Merino Cotswold rammen, het eigendom van den heer Sueperson en door den heer Howes geteeld, zyn juist geschoren geworden. Eene vacht alleen weegt niet minder dan 23½ lb. De lengte der wol is omtrent 8 duim, en het weefsel is fyn. Dit mag wel de aandacht onzer veehouders trekken. De wol van dergelyke dieren in Engeland haalt 60 shillings per 28 lb.; natuurlyk, gewasschen.

DE STAAT VAN ZAKEN IN DEN VRYSTAAT, wordt door de *Journal* van 1 December ll. dus kortelyk beschreven: "er is niets gedaan: Het groote kommando schynt in de laatste week zyn gewone rol van niets te doen met groote bekwaamheid en succes te hebben gespeeld. De burgers te Corannaberg, die door eene groote overmagt Basutos omringd waren schynen zich zonder verder verlies uit hun gevaarlyken toestand gered te hebben. Webster is in het veld, maar heeft tot nog toe geen heldenfeit verrigt. Taintons troep van 50 blanke vrywilligers is Maandag ll., by het begin der onderneming tegen Bushuli en zyn vee, op de eene of andere manier van de magt der inboorlingen afgescheiden, en stootte ten eersten middag op eene groote magt Basutos, die hem dadelyk aanvielen. De overmagt was zoo groot dat de Boeren moesten terugtrekken, en eindelyk bezit namen van een lagen kegelvormigen heuvel waar zy stonden, en goed vochten, daar herhaalde aanvallen van drie kanten tegelyk door hen werden afgeslagen. Een van hun getal, Van der Merwe, werd door het hoofd geschoten en op de plaats gedood, terwyl een ander gevaarlyk gewond werd. By het vallen van den avond trokken de inboorlingen terug, en de Boeren keerden Woensdag avond naar hun lager terug, met zich nemende het lyk van Van der Merwe, alsmede den gewonden. Donderdag avond had men nog niets van Taintons magt gehoord.

DE TAMBOEKIES.—Van King William's Town wordt geschreven, dat de Tamboekies door den heer Griffith hun antwoord aan den Gouverneur gezonden hebben. Nonesi en 60 harer volgelingen hadden Woensdag hunne opwachting by dien heer gemaakt, en hun antwoord is zeer eenvoudig. Toen Warner Nonesi zeide dat de Gouverneur wenschte dat zy over de Indwe zou gaan, en dat als zy zulks niet deed er "onaangename zaken zouden gebeuren" gaf zy in der haast eene toestemming, die niet opregt gemeend was, maar door bedreiging afgedwongen, en tegelyk voorwaardelyk, afhankelyk van den raad harer raadgevers. Deze raadden haar niet te gaan en zy nam hunnen raad aan, hetgeen ook de raad van haar eigen "hart" was. En dus had de voorgestelde emigratie niet plaats gehad, en de Gouverneur behoorde de beslissing des volks en der opperhoofden geëerbiedigd te hebben. Dit schynt het idée der Tamboekies te zyn. Het is duidelyk dat de menschen het woord van Griffith niet als afdoende beschouwen, daar zy om Gilfillan in plaats van Warner vroegen, en dat twee hoofdmannen in de plaats van de ongelukkige Carolus en Lilo, wier salarissen zyn afgeschaft, worden aangesteld.

NATAL.—Colenso heeft te Pietermaritzburg gepredikt. De kerkeraad had getragt de kerk te sluiten, maar werd door een interdikt verhinderd.

Origineele Correspondentie.

7 November 1865.

Mynheer!—In uw blad van den 11de dezer, is een gemeene brief verschenen, blykbaar op my bedoeld en geteekend door H. Potter, in antwoord op twee brieven in uw blad verschenen en door "Geen Slaper" onderteekend; en daar gy, heer editeur, best weet dat ik de schryver van gemelde brieven niet ben en ook niet weet wie of "Geen Slaper" is, noch minder iets te doen gehad heb met "Geen Slapers" schryven tegen Potter, zoo ben ik gedrongen geworden om zyn gemeenen brief te wederleggen. Ten eerste zegt hy: "Geen Slaper" is een klein persoon en ageert als opzigter op eene plaats; maar is dit niet veel beter dan des nachts het opzigt over andere zaken te houden? Ook moet ik Potter zeggen dat ik door myn eigen toedoen nog nooit myn post waarvoor ik betaald wordt voor een tyd verlaten heb tot herstelling van myn gezondheid. Ten tweede, omtrent de zaak tusschen my en den heer Moorrees, is het publiek genoegzaam met dezelve bekend, en daar ik het advies van den Prokureur Generaal ten voordeele van my gekregen heb, zoo bied ik hem hetzelve ter lezing aan en hy kan het na schooltyd te lezen krygen. Ik verzoek hem zeer vriendelyk om my een bezoek te willen brengen, want het is nu legtyd en eijeren zyn dus overvloedig; ik zal hem eenige gratis schenken om zyn zenuwachtig gestel tot bedaren te brengen. Ten derde, zegt hy, dat hy my voor een geruimen tyd niet gezien heeft om myne couranten te halen. Ik heb aan den heer Van Niekerk last gegeven om ze by hem te ontvangen en ik kreeg dezelve gereeld. Als het schryven van "Geen Slaper" in betrekking staat met het ontvangen van myn couranten, dan moet ik "Geen Slaper" zeggen dat zyn brief ongegrond is. Ten vierde zegt Potter dat ik aan hem nog drie guinjes schuldig ben en wel voor schoolgeld. Potter is voorzeker de eenigste Engelsche gentleman (als hy die eerenaam waardig is) die na zyne insolventie zyne crediteuren betalen zal. Ten vyfde pryst hy myn vroeg opstaan. Ik moet hem zeggen dat ik den dag gebruik om te werken, en den nacht om te slapen en niet om denzelven te verbeuzelen op de wyze zoo als hy doet. Zyn brief is eene aaneenschakeling van gemeene en beledigende taal. Woorden in zyn brief vervat, heb ik nog zelden uit den mond van een fatsoenlyken man vernomen. Potter! Neem myn raad aan; beschuldig niemand onveroordeeld; vind uit wie of "Geen Slaper" is en gy zult ondervinden dat gy met een te doen hebt die op het dorp woonachtig is. Alhoewel ik een opzigter ben, zoo als gy zegt, en gy een onderwyzer, zoo ben ik nogthans niet bevreesd om met eenen Potter in pennestryd te treden.

Ik zal verder noch van het onderwerp, noch van hem, noch van eenig ander persoon kennis nemen.

P. VAN BREDA, Sr.

Aankomst der "Anglian" te Port Elizabeth.

TELEGRAPHISCH BERIGT.

Londen, 22 November.

Palmerstons lykstatie werd door eene groote menigte vergezeld. De meeste winkels en kantoren waren gesloten.

Het Russell-Gladstone ministerie is gevormd en in de *Gazette* geplaatst. Clarendon is secretaris van buitenlandsche zaken. Andere veranderingen wachten op de opening van het Parlement.

Italie knoopt weder onderhandelingen met Rome aan. Twee schepen hebben Fransche troepen ingenomen.

De behandeling van Frankfort door Van Bismarck verwekt verontwaardiging in Duitschland.

De staatkunde van Johnson is door de verkiezingen goedgekeurd.

Gladstone heeft het burgerregt van Glasgow gekregen.

Het verlies door de veeziekte wordt op £12,000 geschat.

De gaswerken in de Vauxhall zyn gesprongen. Negen personen werden gedood en twintig gekwetst.

De *Duncan Dunbar* is op 7 October op de rotsen van Pernambuco gestrand. Alles aan boord gered.

Het disconto der Bank blyft 7 percent.

Het leven van President Davis zal gespaard worden. Vice President Stephens en andere Zuidelyke hoofden hebben pardon gekregen.

Twee gevallen van cholera te Southampton en een te Sheffield worden vermeld. De geele koorts te Swansea neemt af.

Nog een aantal Feniaansche gevangenen zyn ter terugstelling veroordeeld, en er worden verdere arresten gedaan.

De cholera is te Parys; 115,000 personen hebben, zegt men, de stad verlaten.

De veepest, na in Rusland te zyn verminderd, is weder aldaar uitgebroken.

Blondin is by eene voorstelling te Berlyn van het koord gevallen, maar was slechts ligt gewond.

Eene speciale commissie is aangesteld om de Fenians te oordeelen.

De groote violist Ernest is te Nice overleden.

De *Roman* kwam op 16 October in Engeland aan.

De wolmarkt blyft vast: Goede vraag tegen vaste pryzen. De pryzen der November verkoopingen worden verwacht dezelfde te zyn als by de Augustus en September verkoopingen.

Tot 25 October waren 47,000 balen aangekomen. De Liverpoolsche wolverkooping toont eene daling van 1d tot 2d aan.

DE ARBEIDLOOZEN.

Het onderhoud van Z. E. den Gouverneur met de deputatie der publieke byeenkomst.

Woensdag namiddag gingen de Bisschop der Kaapstad, de Wel Eerw. G. Morgan, de heer S. Solomon, en de heer R. H. Arderne als de deputatie der publieke byeenkomst tot den Gouverneur, en boden hem de petitie van bewoners aan waarby Z. E. verzocht wordt om eenig publiek werk ter verschaffing van werk aan de noodlydende werklieden te doen beginnen. De Koloniale Secretaris was by het onderhoud tegenwoordig. Nadat de Bisschop aan den Gouverneur de omstandigheden had uiteen gezet, waaronder de deputatie was aangesteld en de petitie gelezen had, vroeg Z. E. of het besluit der byeenkomst niet was geweest dat de regering het eenige ligchaam was dat de moeijelykheid kon te boven komen, alsmede dat de regering ook de magt bezat om zulks te doen.—De heer S. Solomon zeide dat zulks het geval was.—Z. E. maakte toen het bezwaar dat ofschoon er sommige werken waren, die het Parlement had goedgekeurd het echter geen fondsen voor dezelve aangewezen had. Nadat men veel over en weder had gesproken over eenige werken, die zouden kunnen worden aangevangen, over den toenemenden nood in de buitendistrikten, en het openen van Boschluis Kloof, gaf de Gouverneur de volgende lange verdediging zyner politiek aan de deputatie ten beste, en ontwikkelde zyn plan omtrent hetgeen er ter leniging van den bestaanden nood kon gedaan worden.

Z. E. zeide dat ten einde er iets afdoende gedaan mogt worden ter verligting van den nood, eene publieke byeenkomst de Regering had aangezocht om publieke werken te ondernemen voor welke geene fondsen waren aangewezen, en waarvoor het geld moest geleend worden. Hy erkende dat er groote nood heerschte, en dat het wenschelyk was dat er iets gedaan werd, maar de vraag was of de Regering, of hy zelf als het hoofd der Regering, geregtigd was om de verantwoordelykheid op zich te nemen zonder het gezag van het Parlement des lands voor dat doel. Hy wenschte de verantwoordelykheid die op hem rustte niet te ontwyken, en hoopte dat de deputatie niet denken zou dat hy onverschillig was voor den heerschenden nood; maar het was een vraagstuk van groot belang, en in de verwachting van dit beroep op hem zorgvuldig overwogen hebbende wat hy behoorde te doen, wilde hy nu voor de deputatie eenige der belangrykste gebeurtenissen der laatste 18 maanden plaatsen. Hy sprak niet in toorn, en werd door geen persoonlyk gevoel geleid; maar hy wenschte duidelyk de stelling aan te toonen waarin de kolonie geplaatst was, en ook de stelling waarin hy als Gouverneur zich bevond ten opzigte van het Parlement en de bevolking. Om niet verder terug te gaan dan het begin der Parlementszitting, die te Grahamsstad gehouden werd, was de eerste belangryke gebeurtenis die welke betrekking had op hetgeen bekend was als de Douane Indemniteits Resolutie.

Deze resolutie werd in de Wetgevende Vergadering door den heer Molteno voorgesteld, en werd later door alle leden aangenomen, die dien namiddag in de vergadering tegenwoordig waren. Voordat het Huis opbrak hadden ook de leden van den Raad hunne goedkeuring aan de resolutie gehecht. Hy (de Gouverneur) was dien middag niet te Grahamsstad, en had even weinig gedachte dat zulk een besluit zou worden genomen, als iemand in de Kaapstad. Eerst toen het Huis uiteen gegaan was, keerde hy naar Grahamsstad terug, en eerst in den avond kreeg hy er berigt van, toen de heer Rawson hem onderrigtte van den algemeenen wensch van beide Huizen, dat ter bescherming van de inkomsten die stap zou genomen worden, en de heer R. vroeg verlof om het besluit naar de Kaapstad te seinen, en dus den wensch van beide Huizen uittevoeren. De deputatie wist wat toen gebeurde. Zoodra de resolutie in de Kaapstad werd ontvangen, ontstond er een storm van verontwaardiging; men wendde zich tot de geregtshoven; er werden byeenkomsten gehouden, waarop de sterkst mogelyke taal op hem werd toegepast, en dit ging zoo week aan week voort. In de openbare byeenkomsten en in de nieuwspapieren werd hy voorgesteld als de oorzaak van alles dat had plaats gevonden, omdat hy niet geweigerd had in overeenstemming met den wensch der beide Huizen te handelen. De leden door wien het besluit werd voorgesteld en aangenomen, stonden hooger dan ooit in de schatting der Kaapstad. Hy alleen werd beschuldigd van over het Parlement te heerschen, van handelaars van hunne regtmatige profyten te berooven, en er werden inderdaad pogingen aangewend om te bewyzen dat hy de armen hun zuur verdiend geld wilde onthouden. Dit was de geschiedenis van de wyze waarop het publieke gevoel was opgewekt, en vertoogen werden naar Engeland aan den Secretaris van Staat gezonden. Byna nog voor dat deze opgewondenheid voorby was, deed de Kaapstad in haren nood een beroep op hem. Toen hy zich aan de grenzen der kolonie bevond, deelde men hem mede, dat de stad vol menschen was voor wie men geen werk kon vinden, en dat een kostbaar deel der bevolking naar Nieuw-Zeeland wilde vertrekken. De regering had geen geld; het budget liet geene uitgaven voor publieke werken toe, en ziende dat het Parlement het maken van spoorwegen met geleend geld had goedgekeurd, beval hy dat men met de Tulbagh Kloofwerken zou beginnen. Toenmaals had men niets tegen het plan behalve in de Oostelyke Provincie, waar de bewoners hetzelfde wenschten en gaarne te hebben, maar waar niet dezelfde noodzakelykheid bestond. In het Westen erkende iedereen dat het goed was, en maanden lang hoorde men van geen bezwaar. De volgende gebeurtenis waarop hy de aandacht wilde vestigen was de paniek aan de grenzen. De landbouwers in het Oosten werden zeer onrustig, en omdat hy (de Gouverneur), den loop der gebeurtenissen nauwlettend hebbende nagegaan en gedurig aanhoudende berigten ontvangende, niet gelooven wilde dat er eenig vermoedelyk gevaar voor een Kafferoorlog was, en de byeenkomst van het Parlement niet wilde doen uitstellen, of naar Grahamsstad gaan, werd hy in het Oosten voorgesteld als dom, onwetend en koppig en gewetenloos genoeg om de kolonie opteofferen ten einde bevordering te verwerven. De volgende zaak die hy wilde aanhalen ontstond nadat het Parlement byeengekomen was, toen de heer Solomon in de vervulling van hetgeen hy als zyn pligt jegens zyne kiezers en de kolonie beschouwde in de Wetgevende Vergadering voorstelde dat hy (de Gouverneur) het vertrouwen van het Parlement verbeurd had, ten gevolge van zyn gebrek aan sympathie en vyandige gezindheid jegens vertegenwoordigende instellingen en onverschilligheid jegens de gevoelens des volks. De heer Solomon slaagde er niet in om de resoluties in de juisten vorm door te voeren, want zy waren voorgesteld, daar een lichtschemer den Oostelyken leden had aangetoond, dat zy voor de resoluties zoo als zy stonden niet konden stemmen. Maar toen deze resoluties het eerst werden voorgebragt, ontvingen zy algemeene toestemming en moesten door hem beschouwd worden als uitdrukkende de ware gevoelens van het Huis. De volgende transakties, waarvan hy wilde spreken hadden betrekking op de bezwaren tegen de Tulbaghkloof werken, die door een Oostelyk lid geopperd werden, omdat er in het Oosten geen spoorweg begonnen was, en omdat hy (de Gouverneur) geweigerd had om naar Grahamsstad te gaan en dus de paniek omtrent een Kafferoorlog te vergrooten. Men liet de motie, om welke redenen wist hy niet, overstaan. Toen de discussie echter aankwam, werd het duidelyk dat het doel was om hem te berispen voor hetgeen hy gedaan had. De berisping bepaalde zich echter niet tot hem, want de Eerste leden achtten het noodig om een persoonlyken aanval te doen op den Kol. Ingenieur, wiens gebrek was, dat hy in de kolonie gevraagd was door den wensch des Gouverneurs om een nuttig, eervol en onafhankelyk ambtenaar hier te brengen. Deze aanmerkingen werden door leden gemaakt, die byzonder met de Kaapstad in verband stonden, ten voordeele waarvan het werk ondernomen was, en hy geloofde dat de heer Solomon het eenige lid was, die zoo eerlyk was geweest om aan te wyzen, dat men het werk algemeen had goedgekeurd. Hy (de Gouverneur) was beschuldigd geworden van gebrek aan sympathie met de gevoelens van de kolonisten. Het laatste voorwerp hunner sympathie was geweest de zoogenaamde oorlog tusschen den Vrystaat en de Basutos,—een oorlog, die als men de berigten, die de akteurs zelve gaven, kon gelooven, eene combinatie van vrees en veeroovery was. Voordat die oorlog uitbrak had hy geene moeite gespaard om hem te verhinderen. Op uitdrukkelyk verzoek van den Vrystaat, had hy twee zeer lange reizen ondernomen ten einde te bemiddelen, en zyne uitspraak die hy voor juist hield, was geheel ten gunste van den Vrystaat. Voordat de onderhandeling met Moshesh werkelyk begonnen was, had hy den President en de Commissarissen van den Vrystaat duidelyk gezegd, dat als vyandelykheden het gevolg mogten zyn, men geenerlei hulp van deze regering kon verwachten. Hy raadde hun ten sterkste den oorlog af. En nu, omdat hy naar het einde van dezen oorlog verlangde, waarvan hy geen goed gevolg verwachtte, en omdat hy besloten had om zoo veel in hem lag, Harer Majesteits onderdanen te verhinderen lafhartige roovers te worden en de slechtste hunner tegen de inboorlingen gaande te maken—werd hy beschuldigd van gebrek aan sympathie met het gevoel der kolonisten. Ook in Natal, toen de Gouverneur niet besluiten kon om Moshesh zonder de minste verklaring of waarschuwing te overvallen, ten gevolge van een inval waaraan Moshesh geen deel had, had men hem uitgescholden, en dat was door de Kaapsche nieuwsbladen gretig overgenomen. De laatste zaak waarvan hy wilde spreken was van vroeger datum. De koloniale bladen waren nu vol van het verslag eens onderhouds dat tusschen den heer Griffith en de Tamboekies had plaats gehad. Zonder een schyn van informatie omtrent zyne inzigten, zonder de minste vraag naar de instrukties, die gegeven waren, werd de blaam op hem (den Gouverneur) geworpen, en zonder te weten of hetgeen gedaan was goed of niet goed was, werd zyn gedrag aan de kaak gesteld als een bewys zyner ongeschiktheid voor het ambt, en het publiek werd dientengevolge opgeroepen om te trachten zyne herroeping teweeg te brengen. Dit was de weg die in het dien morgen gepubliceerde blad werd aangewezen. Hy klaagde niet over deze berispingen; zy waren aan zyne positie verbonden. Of hy ze verdiende, of een enkele zyner daden de kolonie benadeeld had—of hy met opzet iemand onregt had gedaan, was een zaak van opinie. Hy hield het er natuurlyk voor dat dit niet zoo was, en hy hoopte dat zy die hem zoo aanhoudend censureerden ook andere gevoelens waren toegedaan. Maar wat ook de juiste opinie mogt zyn, het feit dat zoo ongunstige gevoelens door de bewoners en het Parlement waren uitgedrukt, moest zeker invloed hebben op zyn besluit omtrent hetgeen gepast en eerbiedig zou zyn jegens het Parlement om in dezen nood te doen. Hy vroeg dus de deputatie om den toestand waarin dat vraagstuk door het Parlement gelaten was, en waarin hy het nu vond, te overwegen. Zooals hy vroeger gezegd had, kwam de discussie omtrent de Tulbaghsche Kloofwerken eerst eenige dagen voor het sluiten der zitting voor, toen omtrent de helft der leden, ja naauwelyks de helft, in de Kaapstad gebleven waren. In het begin liep het debat over de vraag of de kolonie met spoorwegen zou voortgaan. Eenige leden waren van meening dat zulks zou gedaan worden, maar zy waren in de minderheid; en toen dit vraagstuk was beslist, vonden de leden zich bezwaard met de zaak der arbeidloozen, en werd er besloten om de Regering optoroepen om £50,000 geleend geld uittegeven. Dit besluit werd genomen in een huis dat uit omtrent de helft der leden bestond, en het werd later aan den Wetgevenden Raad verzonden, die besloot dat zulk eene leening niet zou plaats hebben. En terwyl nu aan den eenen kant de bevolking van het Westen vroeg dat er byzondere werken zouden worden ondernomen, vroegen die van het Oosten dat er een dergelyk werk als te Tulbagh Kloof, dat door het Westen was veroordeeld, zou worden begonnen. Het scheen dus dat de beide einden der kolonie hun best deden om hun doel op geheel verschillende wyzen te bereiken. En dan verschillen tusschen Oost- en West, die hy zoozeer betreurd,

was onvermydelyk. Als hy de zwakste hoop kon hebben, dat de beide huizen van het Parlement de regte waarheid zouden gelooven, dat de Regering billyk jegens beiden wenschte zyn, en hunne arbitragie aann-men, zou hy er trotsch op zyn om eene poging aan te wenden om de bevolking uit de tegenwoordige moeijelykheid te helpen. Maar als hy gevoelde dat veroordeeling der regering of van hemzelven de eenige band was der beiden, en als hy zich niet kon verbergen dat by buiten de muren van het Parlement geene ondersteuning zou vinden—zou het niet alleen onvoorzigtig, maar gevoegelyk en aanmatigend zyn, als hy tegen een besluit van den Raad aan, eene niet geauthoriseerde leening wilde sluiten, om aan werken uittegeven, waaromtrent de helft van het Parlement met de andere helft zou verschillen. Wat de memorie betreft, die juist was aangeboden, hy moest zyne verwonderi g betuigen dat zoo weinige heeren van invloed en stand eenig belangstelling in de zaak getoond hadden, of tegenwoordig waren geweest op een der byeenkomst-n die gehouden waren. In Engeland, toen de groote katoenhongersnood he rschte, zagen de menschen niet na r de regering uit om den last te dragen, maar alle standen—landbouw, handel, professioneel,—erkenden hunne verpligting, en vervulden se eervol en m t yv r. Hier integendeel schenen zy die door de ondersteuning des volks tot rykdom en onafhankelykheid gekomen waren, wier familie door het land verspreid was, koel zich te onthouden en het aan de Uitvoerende Magt over te laten om eene zaak van zoo groot belang te behandelen. Alles in aanmerking genomen, meend de Gouverneur te kunnen zeggen dat er slechts twee wegen open waren. Een derzelve was door een speciale zitting van het Parlement bveen te roepen, ten einde de geheele zaak in overweging te nem-n. Hy wist dat op dezen tyd zulk een stap zeer ongelegen kwam en als eene verkwisting van 's lands geld zou beschouwd worden. De andere weg, die misschien open was, en de commissie welligt as genaam ou zyn was dez-. Van hier tot aan de volgende Parlementszitting zouden er nog waarschynlyk 6 maanden verloopen. Laat er dus eene berekening gemaakt worden van het aantal mannen, die werk noodig hadden en van de som die noodig was gedurende dien tyd, en als de voornaamste heeren der Kaapstad, die in het Parlement al of niet zaten, zeg b.v. 30, 40 of 50, de kans wilden wagen, en de kans was zeer gering, om zich te verbinden de noodige fondsen te verschaffen als het Parlement zulks mogt weigeren kon men het bezwaar te boven komen. Hy (de Gouverneur) zou gaarne zyn aandeel aan de kans nemen, en hy dacht als men anderen vroeg om zulks te doen, meer weinig gevaar zou loopen. Het gevaar zou slechts in naam bestaan, en mogt de werk gevolgd werden, dan zou hy met behulp van den Uitv. Raad beslissen in welke byzondere lokaliteit het geld zou uitgegeven worden, en het zoo goed m gelyk besteden en als het Parlement byeenkwam zyn best doen om de goedkeuring te verkrygen voor hetgeen gedaan was. Hy dacht dat dit de beste weg was, dien men kon volgen. Hy had getracht aan de deputatie zyne innigen medetedeelen omtrent de constitutioneele stelling waarin hy zich geplaatst zag, en wat hy voor den besten weg hield, en het bleef nu aan hem overgelaten of zy dachten dat het voorstel kon worden uitgevoerd.

De Bisschop zeide, dat hy gaarne aan elken waarborg zou deelnemen, die voor het bedoelde doel m gt gegeven worden. De nood vooral in de buiten distrikten was zeer groot.

Z. E. zeide dat men niet verwachten moest dat de Regering het geld in de Kaapstad ou uitgeven, maar dat zy vry moest zyn om dit te doen waar zy best zou achten.

De heer Solomon maakte nog de opmerking dat een groot gedeelte der onverschilligheid van de Kaapstad daaraan moest toegeschreven worden dat de menschen geen geloof hechtten aan de grootte van den bestaanden nood.—De bisschop meende dat de bestaande armoede het land veel geld kostte voor de onderdrukking en het straffen der misdaden. Men had hem gezegd op zyne laatste reis door de buitendistrikten dat zoodra het Rondzaande Gerechtshof geweten had, de gevangenissen weder byna dadelyk vol schapendieven waren.—De Gouverneur merkte hierop echter aan, dat hy van regter Watermeyer gehoord had, dat het grootendeel der kerels, die nu van schapendiefstal beschuldigd werden, niet uit gebrek stalen, maar twintig tot dertig schapen te gelyk namen.

Op een vraag van den heer Morgan, zeide Z. E. nog, dat de regering, als het guarantiefonds byeenkwam, zonder uitstel de zaak zou doorzetten. Men zou eenigen tyd noodig hebben om te beslissen, waar de werken te beginnen en welke schikkingen te maken.

DE KAMER VAN KOOPHANDEL EN DE GOUVERNEUR.—Eene speciale vergadering van de Kamer van Koophandel werd Vrydag namiddag gehouden, om de deputatie van het ondersteunings committee te ontmoeten, en het voorstel van den Gouverneur te overwegen. Nadat de voorzitter het doel der vergadering had blootgelegd, deelde de heer Solomon het plan Zyner Excellentie mede en preesthet in eenige weinige woorden aan. Hy had die morgen vier of vyf heeren ontmoet, die zich bereid hadden verklaard aan den waarborg deel te nemen, en een had zelfs geëegd dat hy zyn naam voor £350 zou teekenen.

De heer Molteno dacht dat er eenig bezwaar zou zyn omtrent het Oosten en het Westen, want als het Oosten niet op dezelfde wyze voor den dag kwam kon het zyne arbeidloozen, ten getale van 200 of 300, hierheen zenden.

De heer Eustace vroeg of men geen armentax kon invoeren, maar de heer Solomon zeide dat er geene Akte van het Parlement was, die daartoe regt gaf.

De heer Jones dacht dat het 't best zou zyn als de Westelyke leden van het Parlement den Gouverneur een waarborg waren.

De heer Dobie dacht dat de £10,000 wel in de Kaapstad onder private personen zou kunnen worden gevonden.

De heer Arderne zag niet in dat men veel gevaar liep door den waarborg te geven, daar het geld zou besteed worden aan werken, die reeds door het Parlement waren geauthoriseerd.

De heer Molteno zeide, dat het geld om genoemde werken uittevoeren reeds door het Parlement was toegestaan, maar het was voor andere doeleinden gebestemd. Boschluis Kloof, b. v. had reeds eenige jaren voor 3,500 op de begrooting gestaan, en nog was het werk niet uitgevoerd.

De heer Solomon dacht, dat de Gouverneur gelvk had gehad met om den waarborg te vragen, en hy (Solomon) wilde er zelf deel aan nemen.

De heer Anadell were aan, dat de nood door de geheele kolonie heen heerschte, en men verwachtte dat 20 of 30 heeren in de Kaap aan den waarborg souden deel nemen. Hy meende dat de geheele kolonie aan den waarborg moest deelnemen.

De heer Stein achtte het beter om een fonds daar te stellen en wilde zelf daartoe £100 bydragen. Hy zou zich echter niet ontrekken als de waarborg doorging.

Eindelyk werd besloten om de heeren Watson, Ansdell, Dobie en Searle als commissie te benoemen om met het Algemeen Ondersteunings Committee zaamte werken tot het opmaken eener lyst van waarborgers.

NIEUW PLAN VAN EMIGRATIE.—Op eene byeenkomst van het Algemeene Committee, op Donderdag, werd voorgesteld, dat die Europeesche werklieden welke geen uitzigt voor zich in de kolonie zagen, in staat te stellen om met hunne gezinnen naar Nieuw Zeeland te emigreren, en de noodige fondsen door publieke inschryving byeen te brengen. Het passage geld zal echter geen gryve gift zyn. De heer Berg is gemagtigd om landorders uittereiken die aan emigranten by hunne aankomst in Nieuw Zeeland regt geven op 40 bunders land voor volwassenen en 20 voor een kind. Deze orders zullen aan de inschryvers worden overgemaakt, die een agent in N Zeeland kunnen aanstellen om des noods die orders te verkoopen; maar als de N. Zeelandsche Regering het geld voor de uitreizing der emigranten aan de inschryvers terug geeft, zal zy daarvoor de orders terug erlangen.

Met behulp van den heer Berg denkt men zonder eenige moeite 100 man met hunne familien te kunnen overbrengen.

THE

Zuid Afrikaan.

Cape Town, December 11, 1865.

WELL.—WHAT NEXT?

In our last issue, we had occasion to represent our Governor as acting in a capacity perfectly becoming in an autocrat of all the Russias; revolutionising nations; and upsetting dynasties by his own mere fiat. Sir Philip somehow imagines himself capable of effecting anything. The Colonists, however, by some perverseness of nature, will not confide in him, nor readily concede to him half the excellencies he claims. That he has a WILL of his own, none will venture to deny—even his own Executive Councillors will be the first to admit this—that he cares very little for public opinion, or rather disregards it altogether, as a general rule, is also unquestionable—but strange to say, such is the peculiar constitution of the gubernatorial mind, that while exhibiting itself in action, it ignores the public, or, it has such an overweening idea of its own superlative excellence, that in setting itself against the little world, in which it moves, it is still desirous to convince its not very numerous subjects, that its developements are always right, and that *they* are invariably wrong; and consequently, that it is fairly entitled to their sympathy, and compassion, never mind the extravagance and absurdity of such developements. This analysis of Sir Philip's idiosyncracies emanates of course from his late extraordinary exhibition on Wednesday last.

It appears that a deputation—consisting of an English Bishop—a Scotch presbyterian Minister—a member of Parliament,—and a Divisional Councillor, waited upon His Excellency to present a petition from the inhabitants of Cape Town, that he might be pleased to set the Government machinery in motion for the purpose of alleviating, in some measure, the great and increasing distress that now prevails among the unemployed. The deputation was graciously received by the Governor, who was accompanied by his Secretary. Such an array of representative men he could not well have received otherwise than graciously. He listened respectfully to the petition which they were charged to deliver—He listened also to a good deal of twaddle that arose from the presentation of the same petition. He disliked, however, this audacious dictation, or unwarrantable interference with his authority. He lost his temper, though he disclaimed the fact; and in his efforts to put himself right as a man, and a English gentleman he forgot, we are afraid, the dignity of his position as the representative of Majesty. He felt himself awkardly in the presence of a vestry to which he was certainly in no degree responsible; yet with singular want of judgment, or rather remarkable infatuation, he admits the jurisdiction of the Consistorial Court, and pleads justification! He confesses that serious governmental sins have been committed during the last couple of years, but he contends, the Parliament, and not he, perpetrated them, and therefore, he urges, he ought not in reason to be called upon to do penance for them. The public, it would appear from Sir Philip's sermon, have all along misunderstood him; nay more, it has in most instances misrepresented him. His heart, it is averred has always been with the colonists, and is so still; yet they are somehow or other too obtuse to recognise his friendly services; on the contrary, they look upon every measure he initiates with suspicion, if not hostility. Were he even to convert the barren Karroo into a fruitful plain, or stud the banks of the Great Fish River with thriving hamlets, and prosperous villages, the chances are that his motives would be misconstrued, and that it would be asserted, that in doing so, he was only providing for some hanger-on on Government patronage! The Tulbagh Kloof job was of course a miserable failure, at least in redeeming the purpose for such unauthorised expenditure was incurred, yet why should the Governor be blamed *so long after* the work was nearly completed and not at the *moment it was begun?*

It may be, although we don't assert the fact, that Governors are not gifted with such transcendent intellects as the world is generally disposed to believe; and that were they placed in the rank of citizens, it may be a question whether they would ever rise to the surface, and not be utterly submerged in the mass of aspirants to distinction. A bit of gold lace, or a flaunting ribbon does not, after all, make the man. It sometimes makes the Governor though; and the Governor, from his position, cannot help exercising a very considerable influence on the leading classes.

Sir Philip's government it is difficult to defend, for it has notoriously broken faith with the immigrants, and others. It stole a march upon the Colonists by convening a taxation Parliament in Graham's Town. It frustrated Cape Parliamentary action by the Kaffrarian Annexation Bill, and paralysed it by the desperate efforts it made to carry through that measure. It stultified itself by its neutrality proclamation, and has, in the same direction, had to eat humble pie for its restrictions in regard to the disposition of gunpowder and munitions of war. The Tambookie proclamation certainly is worthy only of such a government. But the last scene in the Cape political drama crowns all. The account of the grand interview, the substance of which will be found elsewhere in our columns, surpasses anything we have ever read of in the annals of gubernatorial weakness. We do not say that the Governor spoke untruth, or that certain rebukes he volunteered were not more or less deserved. But, be this as it may, we contend it was imprudent for an unpopular Governor to add to his unpopularity by such a sermon as that which he preached to the Delegates. It was impolitic to launch so largely into general politics with a little vestry who came only for a specific object. And it was utterly unlignified. We only advert to one significant feature, and that is, that the newspaper reporters were admitted, a privilege that was denied them at the previous meeting of the Delegates of the working classes with His Excellency. Well this is something gained, and we are fairly allowed to infer from it, that the Governor, if he has not abdicated any of his preponderating inclinations to carry out his own sovereign will, is, at all events, disposed to effect his purposes less secretly now, than before.

APPOINTMENTS.—C. M. Thornhill, Esq., as justice of the peace for the district of Cradock; Mr. K. J. K. Knoreles, as field-cornet of the ward Nauwpoort, division of Middleburg, vice Smit, resigned.; Mr. J. J. Human, jr., as ditto of the ward Gorah, division of Alexandria, vice Ferreira; Mr. J. J. Pretorius, as post office agent at Kromme River, ward voor Piketberg.

SEQUESTRATION.—The estates of: Theodorus Ignatius Vermaak, carrier, first and second meetings at the Magistrate's office, Uitenhage, 27th Dec. and 3rd Jan.—John Mad Chittenden, otel-keeper and James Somers Kirkwood & John Alfred Holland, of the farm of Kirkwood, Holland & Co., auctioneers, ditto at ditto, Port Elizabeth, 27th Dec. and 3d Jan.—Henry Crump and John Crump, of the firm of Crump & Co., merchants, ditto, at ditto Graham's Town, 27th Dec., and 3d Jan.—Thomas Dixon, general dealer, ditto at ditto, Groff-Reinet, 2nd and 9th Jan.—Johannes Lodewicus Le, ditto at ditto, Aliwal North, 27th Dec. and 3rd Jan.—Alexander R. B. Soderff, farmer, ditto at ditto, Queenstown, 10th and 23rd Dec.

COMPULSORY.—The estates of: George Webster, of Graham's Town, and M. E. and J. W. Kemp, of the firm of M. E. Kemp & Co., of Queenstown.

DISCHARGING OF FIRE WORKS.—The Resident Magistrate of Cape Town has given notice that the police have received strict injunctions to arrest any person discharging fire works or fire arms during the approaching holidays.

CRADOCK.—Mr. A. Lombard has been elected as member of the Divisional Council, in the room of Mr. Venter, resigned.

A REVOLTING SCENE.—We have been informed by a gentleman in whose veracity we place unlimited confidence, that during the performance of what was termed divine service in Groenewoud's synagogue on Thursday evening last, by Retief and Crowhurst, he was witness to a scene of revolting immorality which decency forbids us to describe. In the name of religion and morality we would call upon the police authorities to put down such abominations and if possible bring those to justice who allow them to be perpetated.

THE UNEMPLOYED.—On Wednesday last the deputation appointed by the recent public meeting—consisting of the Bishop of Cape Town, the Rev. George Morgan, Mr. S. Solomon and Mr. R. H. Arderne,—waited upon the Governor, with the view of presenting to his Excellency the petition of the inhabitants and personally urging upon him the absolute necessity of commencing the public works in different parts of the colony authorised by Parliament. The deputation was courteously received, and the subject fully discussed. The result was that his Excellency pointed out that there were really very few works which had been authorised, and that even if Parliament had provided the funds for the same, it was doubtful whether they would meet the present emergency. It would be put of the question to call a special meeting of Parliament, as had been suggested, and he proposed that some 20, 30, 40 or 50 gentlemen in Cape Town—merchants, capitalists and members of Parliament—should guarantee a sum of £10,000, when he would feel disposed to act upon their suggestion, believing that the risk would be merely nominal, and that Parliament would give its consent to the expenditure. He was himself prepared to take his fair share of the responsibility. The deputation left with the impression that the government would be prepared to commence certain public works as soon as the necessary arrangements were made.

The Governor availed himself of this opportunity to vindicate his general policy, and endeavoured to show that the censure heaped upon him by the Parliament, the press and the colonists generally was undeserved. In the first place he stated that the notorious Custom's Indemnity resolution, passed in the Graham's Town Parliament, was introduced by Mr. Molteno, passed by the Assembly and confirmed by the Council, without his knowledge, and that he only became aware of it when Mr. Rawson requested his authority to telegraph it to Cape Town, and thereby to give effect to the wishes of both Houses. Yet whilst he received all the blame, the Parliament was exonerated. In the second place the Tulbagh Kloof works had been commenced upon the representation that a valuable portion of the community were leaving for New Zealand. At that time and for some months after no objection was taken, but subsequently it also was made the subject of complaint against him. Then came the alleged dread of a Kafir War on the frontier, and because he could see no danger, nor induced to post one the meeting of Parliament, he was held up as imbecile, ignorant, head-strong and dishonest enough to sacrifice the colony to get promotion. Next followed the vote of censure passed upon him by the Parliament, and a like vote of censure upon the Colonial Railway Engineer whom he had introduced into the colony. Then again he was accused of want of sympathy with the feelings of the colony respecting the war of the Free State with the Basutos, a war which, if he were to believe the accounts given by the actors themselves, was a combination of fear and cattle-lifting. He had done everything to avert that war, and had distinctly inwarned the President that he would receive no assistance from the colonial government. And now, because he desired to see the end of a war from which he did not believe any good could result and because he was determined as far as in him lay, to prevent Her Majesty's subjects from becoming cowardly marauders and arousing the bad passion of the natives—for this he was taxed with want of sympathy for the feelings of the colonists. At Natal also, when, on account of an inroad to which he was no party, the Governor could not join in overwhelming Moshesh without the slightest expostulation or warning, what could only be termed abuse was poured in upon him, and eagerly copied into the papers of this colony. The last thing to which he would allude was more recent. The colonial papers were now filled with an account of an interview which had taken place between Mr. Griffiths and the Tambookies. Without a particle of information as to his views,—without the least inquiry into the instructions which had been given, the onus was thrown upon him (the Governor), and without knowing whether what had been done was right or wrong, this course was put forward as a proof of his unfitness for office, and the public were called upon in consequence of it to endeavour to bring about his recall. Such was the course which was suggested in the paper published that morning (the *Advertiser & Mail*.) He did not complain of these censures; they were incidental to his position. Whether he deserved them,—whether any act of his had injured the Colony—whether he had wilfully wronged any one, was a matter of opinion. He, of course, thought not, and he hoped those who persistently censured him were of a different opinion. But whichever might be the opinion, unquestionably the fact of such very unfavourable opinions having been expressed by the people and the Parliament of the country must have great influence in determining, not so much what it would be prudent, as what it would be becoming and respectful to the Parliament that he should do in this emergency. He would ask the deputation to examine the position in which the question was left by Parliament, and that in which he now found it. As he had said before, the discussion on the Tulbagh Kloof works did not come on until a few days before the close of the session, when about one half of the members—barely one half—remained in Cape Town. In the beginning of the discussion, the debate turned upon whether the Colony should go on with railways. Some of the members were of opinion that this should be done, but they were in the minority; and when this question had been settled, the members found themselves face to face with this difficulty of the unemployed, and it was resolved to call upon the Government to spend £50,000 of borrowed money. This resolution was carried in a house consisting of about one half of the members, and it was subsequently transmitted to the Legislative Council, which decided that no such loan should be raised at all. And now while, on the one hand, the people of the West were asking that particular works should be undertaken, those in the East were asking that a similar work might be commenced in that a Tulbagh Kloof, which the West had condemned. In thus speaking that the two ends of the Colony were striving to attain one object in totally different ways. Another of those differences between East and West, which he so greatly regretted, was inevitable. If he could have the faintest hope that the two sections of Parliament would believe the real truth, that the Government intended to act fairly by both, and would accept their arbitration, he might feel an honourable pride in attempting to extricate the community from the present difficulty. But when he felt that condemnation of the Government or of himself was the only bond of cohesion and when he could not disguise from himself that he would meet with no support outside of the walls of Parliament—in such circumstances it would not only be imprudent, it would be unbecoming and presumptuous, if, without authority, and even against a resolution of the Council, he took upon himself to raise an unauthorized loan, to be expended on works about which one half of Parliament would differ from the remainder.

CHAMBER OF COMMERCE.—This body held a special meeting on Friday afternoon, for the purpose of considering the position of the unemployed and the Governor's proposal to raise some money by means of a guarantee. After considerable discussion it was resolved to appoint a committee to co-operate with the general relief committee in getting up a list of guarantors,—the committee to consist of Messrs. Watson, Ansdell, Dobie and Searle.

GENERAL RELIEF COMMITTEE.—At the meeting of this body on Thursday, it was proposed by Mr. Maynard, to open a subscription with the view of providing passages to New Zealand for some hundred of the unemployed and their families. On their arrival at New Zealand each adult would be entitled to 40, and each child to 20 acres of land. It is suggested that the emigrants shall hand over their certificates to an authorized agent in New Zealand, by whom the land may be sold, or to the Government on payment of the passage money, so that in fact the proposed subscription shall be merely a loan.

We consider this a very feasible scheme. Had it been acted upon from the commencement, probably very little distress would now have required to be relieved. There is no doubt that many of the unemployed tradesmen in particular would be but too glad to get away from a place where their only prospect is periodical distress.

NEWS BY THE OVERLAND MAIL.—The following heads of news, received per overland mail viâ Mauritius by the *Anglian*, were telegraphed from Port Elizabeth on Thursday:—

"Palmerston's funeral witnessed by an immense concourse; business partially suspended. Russell-Gladstone Ministry completed, and gazetted. Clarendon foreign secretary; other changes await opening of Parliament.—Italy resumes negociations with Rome. Two ships embarking French troops.—Greek Minister resigned.—Bismark's treatment of Frankfort exasperating Germany.—Panic on Vienna Exchange.—State elections endorse Johnson's policy.—Gladstone presented with the freedom of Glasgow.—Loss by cattle-disease estimated at £12,000.—Vauxhal Gas Works exploded; nine men killed and twenty injured.—*Duncan Dunbar* wrecked on the 7th October, on the rocks of Pernambuco. All saved; passengers returning by Brazilian steamer.—The rise of sugar since the 6th October equals 6d.; and on the 26th the market was firm at that advance.—Bank rate of discount remains at 7 per cent., but operations have been effected below this rate. During the month, the market for sugar has continued active, and prices have advanced fully 2s. 6d., according to quality. A large business has been done on speculation, the trade being bare of stock.—The life of President Davis will be spared. Vice-President Stephens and other leading Confederates have been pardoned.—It is reported that Prussia has positively decided upon the annexation of the Duchies.—Two cases of cholera at Southampton and one at Sheffield are reported. Yellow fever at Swansea abated.—Several more Fenian prisoners have been committed for trial, and further arrests have been made.—Letters from the Arctic regions of December, 1863, announce the probability of there being three survivors of the Franklin Expedition, including Crozier, who succeeded Franklin on his death.—Cholera in Paris; 145,000 persons are said to have left the place.—Senor Guigial, the "Golden Tenor," is dead.—The Rev. W. Ellis, the eminent missionary, has returned from Madagascar.—Cattle plague, after subsiding, had broken out again in Russia. The King of the Hellenes has had a narrow escape from lightning on board ship.—The English Government disposed to cooperate with France in the formation of an International Sanitary Conference to assemble at Constantinople.—Blondin, while performing at Berlin, fell from the rope; was only slightly bruised.—A special commission to try the Fenians.—Princess Alexandrina of Prussia to be married to William Duke of Mecklenburg, on the 2nd Dec. The great violinist Ernest just died at Nice. Market for wool firm; fair demand at steady prices. Rates at Nov. sales expected to rule as at close of August-September series. Quantity arrived to 26th October, 47,000 bales. Liverpool sales show a decline of 1d. to 2d. The R.M.St. *Roman* arrived in England on the 16th of Oct.—Mauritius sugar market unsettled. Prices advanced. Several suspensions among the planters. Among assets said to be £8,000 in excess of this sum. Cape produce sold at favourable rates.—Port Louis lit with gas on the 9th Nov. to celebrate birthday of Prince of Wales.—Natal news not important. Colenso preached at Maritzburg. Churchwardens had threatened to close the church, but were interdicted."

SALE OF THE WRECKED S.S "DANE."—To-day, at 10 o'clock, Messrs. Holland and Co. sold by public auction the wreck of the steamer *Dane*, together with her machinery, stores, apparel and furniture; also that portion of the cargo which may be recovered from the wreck, consisting of 10 bales and 30 cases missionary goods, 20 casks beef, and 270 tons of naval stores, &c.—*E. P. Herald*.

ESCAPE OF TWO MORE PRISONERS FROM THE NEW PRISON.—A daring act occurred at the new prison yesterday the 4th instant.—Two of the prisoners confined therein, one of them belonging to the gang of burglars—effected their escape, although in irons. The names of the escaped prisoners are Cayzer Harry (burglar), and August Fisher (horse-stealer). The latter was subsequently apprehended by the police in a water-closet attached to a house near the prison. Crosbie, the constable, was she guard over them at the time, and it certainly seems strange that the man who took so active a part in the apprehension should have been so remiss in his duty as to have allowed their escape. The prisoner Cayzer Harry managed to free his irons previous to his getting off.—*Ibid.*

HUMANSDORP.—A correspondent, under date November 30, 1865, writes: "There exists very little doubt that our predictions, made some four months ago, will be verified towards the close of the present year, as regards the rate at which meal will be obtainable. On various farms in this district the farmers will be compelled to buy their own corn, instead of having any to dispose of: on others again they will save just enough for their own maintenance and use. True it is, Gamtoos River ward (owing to the lands being subject to irrigation) will yield very little. Even Lombardkloof, the granary, we may say, of the adjoining districts, will yield a scanty quantum. The oat crops have also suffered a great deal, the rust being very prevalent. Many not well to do farmers are obliged to dispose of their oatsheaves at very low rates, on account of the 'tightness of the money market' and also to obtain cash. But those who can wait for the next rise for some three months will obtain almost double the present rate. That the favourite old song 'Hard times come again no more,' is very often re-echoed by us, leaves no doubt, though seasons and parties are the two orders of the day. It is after all our great prerogative and boast that though these hard times very often bring us in trials, yet very few Humansdorpers are ever grieved in that column which distinguishes those who have fallen into the hands of the High Sheriff or Master.—An ambroid shower fell yesterday morning, which we trust may still have rendered some aid in the maturity of a great part of the standing wheat crops.—Our gaol is undergoing repairs. An entire new slate roof is in course of erection. The present roof will certainly serve treble the period than the former which was a flat roof. We have to thank Mr. Howland, the engineer, for the progress the alterations are making. This metamorphosis will render our public office worthy of the appellation they bear. *Apropos*, our gaol is the receptacle of some 27 malefactors, which clearly demonstrates the fact that crime is on the increase, though not of too serious a nature, as the following table will show: Committed for trial: charge theft (sheep and horse stealing), 10. Under preliminary examination: for sheep-stealing, 10; drunkenness and disorderly conduct, 7.—*E. P. Herald.*

TERRIFIC COMBAT WITH A TIGER.—One of the family of Nel, residing on Mr. Conley's farm near the Koonap, had a fearful conflict with a tiger on Monday morning last. Mr. Nel had been annoyed for some time by baboons, and took his gun on the morning in question, with the view to shoot a few of these depredators. On descending a kloof he was surprised to see a dead bluebok and at a short distance further another dead buck of a different species. Looking cautiously round he spied a large tiger in a bush close at hand, and raising his gun to his shoulder he fired. The shot only grazed one of the brute's paws, and the infuriated animal at once sprang on his assailant, who was knocked to the ground, and his gun forced out of his hand. Nel, seeing it was a struggle for life, courageously grappled with his foe, and being uppermost at the commencement of the struggle, endeavoured by main force to hold the tiger by the ears. A blow from one of the tiger's paws, however, convinced Nel that he had overrated his strength, or underrated that of the fierce brute,—as he was driven back some distance, when the tiger again closed with him, and fastened on his right shoulder, bringing him to earth this time undermost. Fortunately the blow of the tiger's paw knocked Nel to the spot where he had first dropped his gun, and summoning all his force and resolution to his aid, he managed to lay hold of his weapon with his left arm, his right being utterly powerless. The tiger still held Nel in his teeth, and was making great havoc with his body—a minute more and all would be over—but Nel was determined to make one struggle more, and getting his gun (fortunately a double barrelled one) against the body of his fierce antagonist, while the latter still retained his hold, managed to pull the trigger of the remaining barrel with his teeth. The shot told—the tiger rolled over dead, and Nel was saved—saved at least from instant death, for the poor fellow was so dreadfully lacerated, that he with difficulty got home, and now lies in a precarious state from the wounds received in his terrific struggle.—*Ib.*

LOCUSTS.—A few small swarms of nearly full-fledged locusts have been seen in the district. We are glad to learn, however that they are not so numerous as to threaten serious damage.—*Ib.*

It is reported that letters have been received by a party in Adelaide from Mr. N. Meyer, dated New York, in which he expressed his regret at having left the colony.—*Ib.*

BASUTO WAR.

LATEST FROM THE GREAT COMMANDO.

(From the Bloemfontein Gazette.)

By the Winburg post on Tuesday morning we are placed in possession of full particulars of the doings of the Commando under Acting Commandant-General De Villiers, to the 25th instant, having received the diary of "Our Special Correspondent," regularly carried on up to that date, besides the letters of occasional correspondents, and the use of private letters not intended by the writers for publication. From all these sources we are sorry to say, we gather that there is but little, if anything, to boast of in the late movements of our Great Commando. The Acting Commandant, as it will be remembered, marched the force up to Molappo's, as he asserted, in search of the enemy, but as others state, little expecting to find him in force at Molappo's old place, or in fact anywhere in that quarter, but as ill luck would have it, on the arrival of our commando at Molappo's—the very spot where both our and the Transvaal commando had so recently been lying encamped—the Basutos made their appearance,—fired on our men when they went out foraging for wood, corn, or water,—and finding they could do so with impunity, became more daring and insolent than they have been for months past. Meetings of *Krijgsraad* were held, and the decision come to by the majority was, that the force (800 strong) was too weak to attempt to attack the enemy numbering 1,000, some say 400, posted on a mountain and in the vicinity of the old kraals of Molappo, and that it was therefore advisable to turn their backs on him, or pass him by, and to proceed in the direction of Lesoane's country. It had previously been determined to cross the Caledon at Molappo's place, but on seeing the number of the enemy this plan was at once abandoned as impracticable or unfeasible, and our commando moved on the Basutos following at a safe distance in its rear, and firing occasional long shots of defiance. Commandants Wessels and Joubert, and some others, were, it is said, perfectly ready and willing to attack the enemy, with every prospect of success, but were for some unexplained reason not permitted to do so by the Acting General, who had with him, by the way, a long train of wagons and captured stock, which he was anxious to convey in safety to Harrismith. While in Lesoane's country, or in that vicinity, two horse-patrols were sent out into the Mountis, under the command of Commandant Wessels, when about 1700 sheep and goats in all were captured, and also a few horses in good condition. At same time 15 Basutos were shot. The commando is now, in obedience to instructions received from His Honor the President, to return to the Corannaberg, there to await reinforcements, and afterwards to proceed across the Caledon in the direction of the Berea and Thaba Bosigo. On the 25th the commando was to have commenced its retrograde movement towards Molappo's, but it was afterwards to proceed a short distance on the side of Retief's Nek, there to separate the stock belonging to the Harrismith people, to sell the cattle recently captured, and send out the wagon train and stock of Commandant de Villiers' laager as far as said 'Nek," thus at last relieving the commando of a great incumbrance. After this Comdt. de Villiers with his men had, it is said, undertaken to accompany the commando on horseback as far as Molappo's, there to take part in the proposed attack on the stronghold of that chief, and the Basutos there assembled. Commandant de Villiers will thereafter leave for Harrismith, and will not, it is supposed, again join the great commando, but will remain for the protection of the border of his own district. We cannot avoid once more saying, that all who know Comdt. de Villiers have been most grievously disappointed at his line of conduct, and, indeed, at his whole proceedings throughout the war. Great things were expected from him. He is one of the ablest speakers and most independent members in the Volksraad, and as such has seen that war was unavoidable, in fact, had advocated it; he has, moreover, being a frontier resident, a personal interest in the success of the war, and yet we find him throughout advocating the most timid and irresolute measures in the conduct of hostilities and ever making retrograde movements, and turning his back on the foe. General Fick has been blamed and justly too, but we believe that when the truth is ascertained, it will be shown that Comdt. de Villiers, backed up by the cowardly majority in the krygsraad, perhaps added also to the resolution on the part of the General, has been the cause of all our late reverses and useless waste of time. Either way, however, it is much to be regretted that either Comdt. Wessels or Comdt. Joubert have not long since been placed in the chief command. Gen. Fick had not, it seems, reached the camp up to 25th inst. Mr. Howell has, we learn, left for Natal, with the intention of conferring personally with the Lieut. Governor on the present position of affairs relative to this State and that Colony. From Thaba 'Nchu, we learn that the Barolong are very busy making *schansen* and otherwise fortifying their chief town, in expectation of an attack from the Basutos. Jack Mann, a well-known Basuto trader, started from Thaba 'Nchu, on the 25th inst., to guide Comdt. Webster to Jammerberg's drift, where Capt. Taunton was awaiting his arrival with a force of upwards of 1000 men, white and coloured. Seven volunteers from Natal had passed Thaba 'Nchu to join Comdt. Webster, and many more are said to be willing to come as soon as the plans of the Commandant are made known. A letter has been received from Mr. John Macfarlane, the Commissioner of the Natal Government, dated Thaba Bosigo, Friday, 24th Nov., 1865, in substance as follows:—They, (that is Messrs. Macfarlane and Uys,) reached that place about midday on the 24th) Just as they arrived, they met Mr. Burnet, coming down from the mountain, who told them that he had been there 20 days, and had received 1800 head of cattle and horses and an order Molappo for 8200 head!!! and that he (Mr. B) intended to start next morning to Molappo. Mr. Macfarlane felt his mission was virtually at an end, but nevertheless went up the mountain to see Moshesh, who he found very civil. Moshesh asked Mr. M. to express to His Honor the President his thanks for his (the President's) having granted Mr. M. a pass, and informed him that he (Moshesh) had satisfactorily arranged the Natal fine with His Excellency's Ambassador. Mr. Macfarlane and Mr. Uys were to start homewards to Natal on Saturday, 25th inst.

FREE STATE AFFAIRS.

(From the Graham's Town Journal.)

The War news from the State may be put into very few words,—nothing has been done. The Great Commando appears for the last week to have been playing its customary part as a great sham with its usual infirmity and success. The Burghers at Corannaberg, who according to last accounts, were surrounded by an overwhelming body of Basutos seem to have got out of their dangerous position without further loss.

His Excellency, Sir Philip, seems just now to be born more to do in and about the seat of war than any one else. His long arm has reached to Thaba Bosigo, where Mr Burnet the Magistrate of Aliwal, and Mr. Macfarlane, the Magistrate of Weenen, under authority of the High Commissioner, are doing their best to get compensation out of the herds of Moshesh for Molappo's

incursion into Natal. The old chief is to pay over 10,000 head of cattle as a fine. He has not done so as yet. Should he not be willing or able to do so, what is to be the next step? That is a question the High Commissioner alone can answer. The Free State Friend reconciles itself with the idea that Mr. Cardwell has taken the matter in hand. Not only at Thaba Bosigo, but at Moorosfontein, also, in the heavy hand of his Excellency Sir Philip has threatened President Brand that he will stop the powder supply, if he, the President, continues to sanction any breach of the Foreign Enlistment Act. So, there, the powder and lead mystery at Fort Elizabeth, mentioned in our last paper, is cleared up. The threat sent to Bloemfontein by despatch has been fulfilled at Port Elizabeth, by act. His Excellency's bolt follows his lightning dash with startling celerity. Almost at the time President Brand receives his warning, Civil Commissioner Campbell is ordered to refuse the permits to Messrs Jordan, Craik, & Co. This is like Sir Philip's Excellency. He is always surprising those with whom he, unfortunately, has to do, with sudden measures whose harshness is unmitigated. No matter whether he has to deal with British colonists, Kaffir chiefs or Free State President, he mounts the high horse and rides rough shod over the tenderest of toes. But not only at Thaba Bosigo and Bloemfontein, at Aliwal North, also does his Excellency play his own peculiar part. Young Parnell, it seems, crossed the Orange River and visited a Boerher camp. There he certainly took no part against the Basutos; it was rather his great and terrible misfortune to accidentally, yet mortally, wound a young Boerher who was, it is said, his intimate friend. According to our Aliwal North correspondent, the unfortunate young fellow had no intention of joining the Free State forces, his trip being in search of health, and immediately after the fatal accident he returned to Aliwal North. On his arrival there he was arrested on the charge of transgressing the Foreign Enlistment Act, and was released only on giving promise and security that he would not recross the colonial borders.

The attitude of his Excellency towards the Free State may be justified by the letter of the law The Foreign Enlistment Act is in force here, and if there be an infringement of that Act on the part of outsiders as well as colonists, the consequences provided for may be made to follow. All that is not to be contradicted. But the question yet remains, whether a law which was made for the regulation of Great Britain in its relations to other civilized states, is to be put in operation here, where European colonies, scantily populated, and having to maintain an extended border, are surrounded by numerous tribes of barbarous people, prone to hostilities? The reasonableness and necessity of such an Act as it it operates in the Mother Country every one can recognise. But the differing circumstances of the South African colonies alter the case materially, and the application of the law here is pedantic and injurious. If the colonists of the Cape, or of Natal are not allowed to assist, not as a people but as individuals, the colonists of the Free State, and if the inviting or acceptance of such assistance by the State is to be punished by stopping the supplies of war, in what a position of great disadvantage and immediate danger is that pioneer country placed? It must be remembered that the Natives are hampered by no such restrictions. There is no Foreign Enlistment Act in operation in Zululand, or in Kaffirland. Moleppo may recruit his forces with the battalions of Ketchwayo; and a band of Tambookies lately showed desperate fight for the Basutos. Such a law is one-sided in its operation; it denies to the Natives the services of neighbour, friend and relation while the Native combatant can have as many backers as he can secure. It is true that within the colony the law is in operation irrespective of colour and side. Colonial natives are not allowed to help Moshes. But if there were any inclination on the part of these people to go to the aid of the Basutos, they could and would do so with impunity, as it is the white volunteer alone who is conscientious The black would step over the border unobserved.

But there are other considerations, which a Governor, troubling himself to understand the history of South African Colonies and the relationships of the colonists, would have allowed to influence him in this matter. It is not many years ago that the State, which no Cape colonist is permitted to help, was part and parcel of her Majesty's dominions here. By an act of impolicy, which colonists on both sides the Orange have never ceased to regret, the Sovereignty was abandoned. The British Government left it to itself. The territory did not rebel; it was cast off. Is it honourable that such a law as the Foreign Enlistment Act should be enforced in all its severity against a community so deserted? We think it utterly dishonourable and dishonouring. And, then, who are the people of the Free State? some of them may be contemptible enough for many of their qualities We acquitter by no love of Boers. But is it to be forgotten that but a few years back those people were fellow subjects, and that they are Dutch and English still in blood and tongue? There is something unnatural in a notion that a law made to protect England against the machinations of alien nations or their subjects should be allowed here to prevent one part of the same family, faith, language, and race giving to the other succour and assistance, at a time when it is not known whether the community needing help may not be worsted and overwhelmed by barbarian forces. We know that Sir Philip Wodehouse is fond of Imperial Acts. But there are interests which colonists must learn to maintain. In spite of the habits of a Governor. Not long ago when a United States officer saw British sailors and soldiers engaged in an unequal struggle with the Chinese, he threw himself into the fight, declaring that his blood was stronger than water. And this or we misunderstand them, as the sentiment of Cape colonists. They have a loyal and profound regard for Imperial Governors, but blood is blood for all that, and his Excellency might in turn learn to pay respect to that truth.

It may be said that it will never do to allow the Free State to embroil itself with its native neighbours in the belief that the colonists of the Cape will help them. We consent to that. But the present war was not commenced without a just cause, and that is a sufficient answer in this case. As to the general question, it is one to be settled when the relations of all the European communities in South Africa are settled, and the sooner that is done the better. It ought not to be in the power of any one colony or State in South Africa to proclaim war against the natives, and thus endanger the peace of all. Colonies and States ought to be Federally united, and the balance of peace and war should be in the hands of the Supreme Government. But until such an adjustment is arrived at, it is impossible for one community of settlers to stand coolly on one side and see another community, whatever may be its character, engaged unaided in a death and life encounter with the natives. The Free State can make no demand upon the Cape Government for an alliance of offence and defence; but it is nothing less than the act of a Civil manimet to blockade the Orange River drifts with Foreign Enlistment Acts, and to prohibit the passage over of men and powder. We do not counsel disobedience to the law; but we do earnestly advise that a law be not enforced which was never intended for this place or these circumstances. If the Act were allowed to sleep in his Excellency's desk no injury would be done, the peace of the colony would in no wise be endangered, nor would his Excellency be blamed for his prudence by the Imperial Government, which knows the meaning and value of expediency.

ALIWAL NORTH, NOVEMBER 27.—This morning we learn that last Monday Tainton's force of 650 men, principally natives, joined by 50 white men, volunteers from Comdt. Smit's commando, started up the Orange River in search of Bushuli and his cattle. That on Tuesday the 50 white men got separated by some mistake in the mountains from the main body, and about midday they came unexpectedly upon a large force of natives who attacked them at once. The force was so overwhelming that the Boers had to retreat, and at last got possession of a low conical hill where they made a stand and fought well, repelling repeated charges made upon them from the three points at once, one man, van der Merwe was shot through the head and killed on the spot, and another severely wounded. At dusk the natives retired, and the farmers returned to their laager, taking body of Van der Merwe and the wounded man. On Thursday evening Tainton's force had not returned nor anything heard of it.

I see that mischievous paper, the *Great Eastern*, is busy at work, making such unguarded statements as might lead to serious consequences between the Colony and the Free State. I allude to one of its leading articles, in which the editor states that a Boer commando had crossed the Orange River into *British Territory* and there captured stock. This is untrue, as he would find by consulting any map as to the boundaries of the colony. Then his remarks as to young Burnet were quite uncalled for. This young man was ill and required change of air, and went over to the near st boer camp to spend a few days with some friends, then campaigning. He took no part in the war, and has returned to his friends much better in health, but sadly depressed in mind from a most unfortunate accident that happened to him. It appears that he and two or three others were sitting in a tent chatting, Burnet employed in cleaning his revolver, when, in putting in the chamber, which was loaded, one of the caps must have touched the frame and it exploded, and the ball struck his most intimate friend, John Arbin, below the breast, passing upwards and lodging under the arm. Poor Arbin only lived 24 hours. His body was brought out from the camp to Hayward's farm, where it was interred last Wednesday morning. His funeral was attended by nearly every respectable person from Aliwal and its neighbourhood. This sad event has cast quite a gloom over the whole community, for he was a young man highly and deservedly respected by all who knew him, and was the main, if not the only support of his mother and large family of sisters and brothers.

Since writing the above it transpires that the Governor has written very strong letters to the Acting Civil Commissioner here, and, doubtless, given him instructions how to act. However, they arrested young Burnet, who immediately gave bail for his appearance when called for. It is a most illegal act, and a bad infringement on the liberty of the subject. The Governor, or the "Great Eastern," is the complainant, no other was heard, no witnesses, no questions, no preliminary objections. Such conduct will disgust the Cape colonists as much as the Natal people. If the Finaos and farmers have gone across the river to fight the Basutos, I consider they are justified in doing so, for these very natives have systematically plundered them for years, and in July to a large extent and to the value of at least £4,000 sterling, and Sir Philip Wodehouse neither affords protection nor compensation, and tells them to set still and that he will punish them if they move in search.

His Excellency takes a most extraordinary view of his 'executive powers,' in this as in some other cases, and, if he does not mend what he is about, will find that he has thereby laid more than one rod in pickle for himself. Whatever may be our view of President Brand as an administrator, it is very clear that he has committed no overt act which would entitle this colony to levy war upon him, which would be the practical effect of the course threatened by his Excellency. But even if the Free State authorities were guilty in this respect, the 4th clause of the Convention would still be binding on this colony, and it would only be wise in Sir P. Wodehouse to beware of irritating the people on both sides of the Orange River beyond endurance.

Matters seem to be in a very bad way in the Free State—so bad indeed that some gentlemen here who have large interests there, are disposed to think that it is high time that some endeavour should be made by the colony towards bringing about the restoration of peace. It is true that large sums of money are due to the colony by Free State firms, but we question whether the resolutions of a dozen public meetings, as proposed, however glowingly they might set forth the beauty of brotherhood and peace, would be received with much appreciation by either Boers or Basutos. The capture of Thaba Bosigo, we fancy, would be the most effectual peacemaker. Any compact that might be patched up on the footing of the victory being practically on the side of the Basutos would be disastrous not only to the Free State but to the South African colonies.—*E. P. Herald*,

---

Original Correspondence.

THE INTERVIEW WITH THE GOVERNOR.

Cape Town, 7 Dec 1865.

Sir,—I was astonished at reading the results of the interview between His Excellency the Governor and the deputation in this morning's *Argus*.

I don't like to go over the whole affair, because I consider it at the best to be (and perhaps intended to be) a political farce, but will confine myself only to a few remarks.

First. His Excellency says Parliament might have approved of certain works, but it had not provided the means by which they can be carried out; and that was a very great difficulty. How is it that Sir Philip Wodehouse never experienced *this great difficulty*, if it was for one of His pet schemes, whether Parliament approved of the same or not?

Then His Excellency (strengthened by Hon. Mr Southey) said no works of any extent had been authorised in the country. We know that th contrary is the case; there are many authorised works and even such as have been authorised several years ago, with the money voted for the same; that money has been expended—but where? What a great comfort must it have been for His Excellency under all his trials, th t His Lordship the Bishop felt that His Excellency was placed in a very difficult position, and that He did not join in the condemnation of His Excellency. No; His Lordship says or sighs

Pax vobiscum, pax vobiscum!

I can imagine that he and Sir Philip must have had at that moment tears in their eyes, but who will, after all, have to pay the piper for this comedy? Mr Arderne believed that the feeling in favor of His Excellency's plan was greater than appeared to be generally believed. (*How true!*. But the bird is too cunning to be caught by the Syruppot). Yes says his Excellency Suppose a sum of £10,0 was to be guaranteed, are there not 30, 40 or 5 gentlemen in Cape Town who could guarantee that amount, &c. Why did his Excellency not ask whether there were not so many fools in Cape Town? I, at least, would consider myself a fool in giving such guarantee. What was the use of going to the Governor if private individuals have to give their guarantee, could this bring a pressure to bear on Parliament?—No, I would consider this an insult to all its members, as it would seem that they would not give their vote in justice, unless forced to it, and in so far Mr Arderne was right in proposing to leave the members of Parliament out of the question. In my humble opinion, if the distress in the colony is really as great as it is said to be, then no member of Parliament could or would vote against £10,000 spent for the relief of that distress by the Government, especially if spent by way of honest, and for the colony useful labour, and his Excellency knows very well that in that instance he is fully justified.

His Lordship asked Mr. Solomon, whether he though there were twenty gentlemen who would agree to join in the guarantee? Mr. S. replied in the affirmative. Now I think Mr. S will be mistaken in this, although there may be no danger in it. Very few will believe in his kingly wisdom in this instance, or trust in this plan.

On the whole, Mr. Editor, as I said. I consider this interview only to be intended for a farce or comedy and wonder that the actors did not come out in the garments of Punch, Judy & C. as in my opinion they would then have made a better job of it.—Yours truly,

LECTORI SALUTEM.

7th Nov., 1865.

Sir,—In you paper of the 4th instant, appeared a mean letter evidently directed against me, and signed by H. Potter, in reply to two letters which have appeared in your paper signed "No Sleeper," and as you, Mr. Editor, are aware that I am not the writer of said letters, nor have had anything to do with "No Sleeper's" writings against Potter, I am compelled to contradict his mean productions. In the first place he says that "No Sleeper" is a little man, and acts as an overseer on a farm; but is this not much better than to superintend other matters at night? I must also tell Potter, that through my own acts I have never yet had to leave my post for which I am paid, for a time to recover my health Secondly as regards the matter between me and Mr. Moorrees, the public are sufficiently acquainted with it, and as I have got the opinion of the Attorney General in my favor, I offer him the perusal of it after school hours. I kindly request him to give me a call; eggs are now plentiful and I shall make him a present of some for the benefit of his nervous system. In the third place he says that for some time he did not see me call for my papers. I have given instructions to Mr. Van Niekerk to receive them from him and I get them regularly. If "No Sleeper's" writing refers to the receipt of my papers I must tell him that his remarks are unfounded Fourthly Potter says that I still owe him three guineas for school fees He is certainly the only English gentleman (if he is entitled to that appellation) who will pay his creditors after his insolvency. In the fifth place he praises my early rising. I must tell him that I employ the day to work and the night to sleep and not to divide it away in the manner he does. His letter is a concatenation of mean and insulting language; words used in his letter I have seldom heard from the lips of any gentleman.

Potter, take my advice, never condemn any one unheard; try to find out who "No Sleeper" is, and you will discover that you have to do with some one living in the village Though I am an overseer, as he says, and he a schoolmaster, yet I am not afraid to enter into a controversy with him.

I shall take no further notice either of the subject or of him or any other person.

P. VAN BREDA, Sen.

CHILIAN FLOUR.

DIRECT FROM VALPARAISO,

WARRANTED FRESH, IN 100lbs BAGS.

For Sale in Bond or Duty paid, by

J. S. PRINCE & Co.

4 Church-Street.

BOARD OF EXECUTORS.

In the Estate of the late Mrs. ELLEN LANDER, Widow of Mr JOHN LANDER.

SALE OF VALUABLE

Landed Property

AT MOWBRAY.

THE Undersigned, Executors Testamentary in the above Estate will cause to be publicly sold on the spot,

THIS DAY,

Monday, the 11th day of December, 1865

The underfollowing Valuable Landed Property, situated in the rising Village of Mowbray, three minutes' walk from the Mowbray Station:

1. Certain Dwelling-house, containing five large Rooms, neat Kitchen, with an English Hot-plate, a large-sized Retail Shop, with Counters, Glass Cases, &c, &c., with a Loft extending over the whole of the Building, under Slate Roof, in which the Retail Business has been carried on for upwards of 25 years with great success. The whole being built of the best materials by the late Owner, Mr. JOHN LANDER, at a considerable cost.

2. Certain two Houses, containing 2 Rooms, Kitchen, and Backyard.

3. Certain House with a Shop Front to it, containing 5 Rooms and a Kitchen, under Slate Roof.

4. A Double-storied Store under Slate Roof, well adapted for a Forage Store.

5. Certain four Hire-houses, also under Slate Roof.

6. Certain Piece of Ground subdivided in two, facing the Main Road.

All these Properties are in excellent repair, and well worth the attention of Speculators and others.

BONUS WILL BE GIVEN AND REFRESHMENTS PROVIDED.

Sale to commence at 11 precisely.

C. J. C. GIE, Sec. Bd. of Exes. M. BUTLER, } Executors Testamentary.

Cape Town, 11th Dec., 1865.

Mr. R. D. JONES, Auctioneer.

IMMEDIATELY AFTER THE SALE OF THE ABOVE

Landed Property,

The Executors in the Estate of the late Mr. JOHN GODFREY will cause to be sold,

1. Certain Two Lots of Ground, situate in the Cape Division, being the Subdivision No. 7 and 6 of the divided Estate "Rouwkoop."

2. Certain Two Lots of Ground, now marked No. 173 and 193, situate in the Cape Division, being part of the divided Estate called "Newlands."

C. J. C. GIE, Secretary.

Office of the Board of Executors, Cape Town, 2nd December, 1865.

COLONIAL

Orphan Chamber & Trust Company

Public Sale

OF VALUABLE

LANDED PROPERTY,

AT WELLINGTON.

In the Insolvent Estate of HEINRICH KIRCH-

On Tuesday, 12th Dec. next,

WILL BE SOLD, on the Spot, a substantial well-built HOUSE, at Wellington, facing the Market-place, containing several spacious Apartments, besides Wagon-house, Stables, &c, with a large piece of Garden Ground attached, planted with a variety of Fruit and other Trees.

Without entering into any description of the above the Trustee would advise parties who have an idea of engaging in a Country Business, or of erecting an Hotel or Inn, to attend this Sale, as the opportunity of acquiring such an eligible Property is seldom met with.

Sale to commence at 11 o'clock

Liberal Bonus will be given

G. W. STEYTLER, Sole Trustee.

Chamber Buildings, No. 3 Church-square, Cape Town, 25th Nov., 1865.

P. J. PENTZ, Auctioneer.

Tenders for Forage.

Table Bay Harbour Commission Office, 28th November, 1865.

NOTICE IS HEREBY GIVEN that Tenders will be received at this Office until

Tuesday, 12th December, 1865, AT NOON,

for the supply during the ensuing 12 months, of about the following quantities, viz.,—

125,000 lbs. of Oathay
100,000 lbs. of Oats
18,000 lbs. of Bran
25,000 lbs. of Green Forage
13,500 Bundles of Bedding,

to be delivered at the Harbour Works, in such quantities and at such times as may be required. Further particulars may be obtained at this Office.

The Commissioners, however, do not bind themselves to accept the lowest or any Tender.

Parties Tendering may state the price at which they will deliver the abovementioned Articles at the Railway Station, Cape Town.

By order of the Board,
JNO. SAUNDERS, Secretary.

Brewery for Sale.

A Copper Brewer's Kettle, Cooler, Malt Mill, Tubs, &c., may be had cheap.—Apply to

J. H. VERSFELD.

Westerhof, Dec. 4th, 1865.

Tenders for Shares.

SEALED Tenders will be received at the Office of the Bank till WEDNESDAY, the 20th proximo, stating the number and the price per Share, with or without the next Dividend, for the followiug Shares, viz:

40 Wellington Bank Shares.
20 Paarl Bank Shares.
3 Union Bank Shares.

Payment to be made in Cash or Approved Bills at Four or Six Months.

By order of Directors,
A. W. LOUW, Jun.,
Cashier.

Wellington Bank, 24th Nov. 1865.

Notice.

I HEREBY give notice that JAN SNYMAN *alias* ROOS ALEXANDER, a bastard Hottentot, about 5 feet in height, broke into my house at Brandwacht, Achter Hantam, on the 5th November last, and stole therefrom 1 Flint Gun, a Telescope and several other articles. All parties are therefore hereby requested should they know of the whereabouts of the said JAN SNYMAN *alias* ROOS ALEXANDER, to give information thereof to the nearest Fieldcornet or Justice of the Peace, in order to have him lodged in Gaol.

J. A. VAN DER MERWE, J.P.
Welbedacht, Dist. Calvinia,
15th Nov. 1865.

Cape Divisional Council.

Branch Roads—Cape Division.

Tenders for Maintenance

THE Undersigned will receive Tenders until TUESDAY, 2nd January next, at 10 o'Clock, a.m., for the Maintenance in good repair of all the Branch Roads in the Cape Division, for the term of one, two, or three years, to commence from the 1st January next. Each Tender shall contain the signatures of two sufficient Sureties willing to be bound in half the amount of the contract, for the due performance thereof. The Council do not bind themselves to accept the lowest or any Tender.

Further particulars may be ascertained on enquiring of Mr. Liebra, the Inspector, at Malta.

J. C. SCHOLTZ,
Secretary.

Divisional Council's Office,
Cape Town, 9th Dec 1865.

STELLENBOSCH MUNICIPALITY.

THE Usual Quarterly Fair will be held at Adderley Square, here, on Saturday, the 23rd instant, and commence at 10 a.m.

By order of Commissioners,
P. F. KORSTEN, Sec.

Stellenbosch, 9th, Dec. 1865.

MALMESBURY

Board of Executors & Trust Company.

In the Insolvent Estate of JOHANNES GERARDUS LOMBARD DALBY.

Tenders for Bank Shares.

THE Trustee of the Estate will receive Tenders, at the Office of the Board, till

Tuesday, the 26th instant,

for 50 Shares in the Malmesbury Agricultural and Commercial Bank.

G. A. WATERMEYER, Sec.

Malmesbury, Dec. 6th 1865.

THE usual Quarterly Market will be held here on THURSDAY, 28th instant, and commence at 5 o'clock in the morning.

By order of the Committee,
A. W. LOUW, Jr., Market Master.

Wellington, Dec. 5. 1865.

1200 fat Cape Wethers
50 do. Wether Goats,

ON MONDAY, the 27th instant, the undersigned will cause to be sold on the Farm of the Widow De Waal, Joostenberg, the above number of fat Sheep and Goats, superior to any offered for a considerable time.

C. J. IMMELMAN.

Dec. 8 1865.

J. WEGE, Auctioneer.

---

50 Slaughter & Draught Oxen.

ON MONDAY, the 18th inst., will be sold at the Stellenbosch Station, the above number of Slaughter and Draught Oxen (among which color teams), which are sure to be present.

J. WEGE, Auctioneer.

Stellenbosch, Dec. 7, 1865.

Excellent Fat Slaughter Oxen,

FOR SALE AT THE UNDERSIGNED'S

Three Stall Fattened Oxen

IN EXCELLENT CONDITION,

They may be inspected on the Morning Market on the 16th instant at 10 o'clock, a.m.

A. KEYS.

---

500 Cape Sheep,
500 Merino ditto,
100 Wether Goats,

ALL in excellent condition, will be publicly sold at Klapmuts Station on TUESDAY, the 19th Dec., for account of

J. M. MAREE.

J. J. HOFMEYR, Auctioneer.

THE Undersigned will cause to be publicly sold on his Farm Kipbanks Dist. (4 Rivers), on the 1st February 1866.

42 Oxen
20 head of Breeding Cattle
10 Mares
2 Colts, 2 years old,

The whole in excellent condition, and the Oxen well worth the attention of Butchers and Traders.

J. A. MOUTON.

High Sheriff's Office.

Cape Town, Dec. 7th, 1865

IN Execution of Judgment of the Supreme Court in the undermentioned Case, the following Sale will take place, viz.:—

TRUSTEES INSOLVENT ESTATE OF A. F. DU TOIT vs. CHRISTIAAN VAN BLOMMESTEIN; SOUTH AFRICAN FIRE & LIFE ASSURANCE COMPANY versus CHRISTIAAN VAN BLOMMESTEIN.

On Monday, the 18th December, 1865, at 10 o'clock a.m., at Graaff Reinet, Household Furniture, Kitchen Utensils, Office Table and Desk, Bookcase, Presses, Copying Press, Wheelbarrow, Ladders, &c., &c.

PERCY VIGORS, High Sheriff.

IN Execution of the Judgment of the Eastern District Court, the following Sales will take place, viz.:—

Division of Peddie.

C. T. CAMPBELL versus JOHN USHER & JAMES USHER.

On Tuesday, the 19th Dec., 1865, at 10 o'clock a.m. at Peddie, 1 Waggon, 1 Plough 1 Harrow, Machinery, Household Furniture of every description, &c.

Division of Bathurst.

WOOD BROTHERS vs. GEORGE TALBOT.

On Wednesday, the 13th Dec., 1865, at 10 o'clock a.m., at Grahamstown, 1 Buck-waggon, 1 Tent-waggon, 23 Oxen, 2 Horses, Farming Implements, 4 Stacks of Oathay, &c.,

HOOLE, WELSAR, & Co. versus JAMES USHER; GOWRIE, FOXCRED, ATKINS, & Co. versus JAMES USHER; JOHN LOCKE versus JAMES USHER; PETER FRASER GATONBY versus JAMES USHER; DANIEL ROBERTS versus JAMES USHER; S. CAMPBELL versus JAMES USHER and ANOTHER.

On Wednesday, the 20th December, 1865, at 10 o'clock a.m., at Graham's Town, 70 Cows, 50 Calves and Young Cattle, 1 Brown Horse, 1 Saddle, 1 Bridle, 1 Bull, a lot of Barley, &c

Division of Uitenhage.

ROBT. PANNELL versus WM. THOMAS MACHIN

On Saturday, the 16th December, 1865, at 11 o'clock a.m., at Uitenhage, 1 American Carriage, 2 Grey Horses, Household Furditure, &c

PERCY VIGORS, High Sheriff.

Shipping Intelligence.

ARRIVALS IN TABLE BAY.

Dec 7—Albany, sc ner, 1,131 tons, W. Edington, from Algoa Bay 3rd inst., Mossel Bay 5th, to this port and London. Cargo wool.

7—Telegraph, sch 60 tons, J. Arends, from Hondeklip Bay Nov. 29th, to this port. Cargo general.

9—R M St Saxon, 10 tons, A Ricketts, from Algoa Bay, 6 h inst. to this port and London. Cargo wool.

9—Walter Glendening, sch, 111 tons, Jas Glendening from St Helena, 18th Nov., to this port. Cargo general.

9—H N M Sc St Bali, 10 guns, Clifford Hoog van Breugel, from Batavia 16th Nov. to Batavia. Put in for coals.

9—Hornet, bgnt, 214 tons, F Furness, from Kuyens, 6th inst, to this port. Cargo general.

9—Aurora, bg, 202 tons, W Davies, from London, 18 Sept., to this port. Cargo general.

9—H Luchmana, bk, (Dutch), 435 tons, A van Brink, from Newcastle, 31st Aug. to this port. Cargo coals

9—S S Anglian, 581 tons, E Baynton, from Algoa day 7th December to this port. Cargo sundries

10—Jonquille, sch, 42 tons, J D Stephen, from Hondeklip, to this port. Cargo sundries

DEPARTURES FROM TABLE BAY.

Dec. 7—Hermine, to Mauritius.
7—Malay, to Algoa Bay.
7—Pudsey Dawson, to Rotterdam.
9—Talbot, to London
9—Dastre, to London

OPGAAF

Van Koloniale Opbrengst de Stads Markt geopenbaard van den 7 Dec. tot den 9 Dec. 1865.

Aloes		Aloes,	0
Abrikozen, lbs,		Apricots lbs,	271
Amandelen, lbs.		Almonds lbs	155
Aardappelen, bushels,		Potatoes bushels,	8 6
Azyn, legger,		Vinegar, leaguers,	¼
Boter, lbs.		Butter, lbs.	234
Brandewyn, leggers,		Brandy leaguers	¼
Bokkevellen, stukken		Skins, Goat, pieces	7
Boonen, bushels,		Beans bushels,	3
Drooge Ossenhuiden, st		Hides Ox, pieces,	2
Erwten, bushels,		Peas, bushels,	0
Garst, bushels,		Barley, bushels	264
Hoorns, stukken,		Horns, pieces	0
Haver, bushels,		Oats bushels,	510
Hooi, vrachten,		Hay, loads,	26
Kaf, zakken,		Chaff sacks,	34
Koorn, bushels,		Wheat, bushels,	315
Linzen, do,		Lentils, do.	0
Melies, bushels,		Maize, bushels,	0
Okkernooten, lbs.		Walnuts lbs.	0
Patates, bushels,		Potatoes, Sweet, bls.	0
Rog, do.		Rye,	6
Rozynen lbs.		Raisins, lbs,	0
Schapenvellen, st		Sheep Skins,	18
Stroo, zakken,		Straw sacks,	0
Uijen, bushels,		Onions, bushels	0
Vederen, Ostr., lb		Feathers, Bed lbs.	0
Wyn, ordinaire, legger		Wine common,	0
Do, Pontak do.,		Do, Pontac, do.,	0
Was,		Wax,	0
Wol lbs,		Wool lbs	0
Wynsteen, lb.		Wine Stone, lbs.	252
Zout		Salt, bushels	0
Limoens p. 1000			0

MARKT PRYZEN

Van den 7 Dec. tot den 9 Dec. 1865

		£	s.	d.	£	s.	d.
Aloes per lb....	Aloes, per lb..	0	0	0	0	0	0
Amandelen per lb	Almonds pr lb	0	0	2½	0	0	2½
Appelen per lb..	Apples, per lb.	0	0	0	0	0	0
Abrikozen per lb	Apricots, ditto.	0	0	4½	0	0	5½
Aardappelen p 3 b	Potatoes p 3 b	0	4	7	0	9	7
Azyn per legger	Vinegar pr. lea	6	14	0	6	14	0
Bonen pr 3 bushel	Beans p 3 bus.	1	0	6	1	0	6
Boter per pond..	Butter, per lb.	0	1	10	0	2	2
Brandewyn p leg.	Brandy p leag	20	2	0	20	17	0
Bokkevellen p st	Buckskins, ea.	0	2	7	0	2	7
Drg. Ossehuiden	Dry Oxhides, a	0	4	0	0	8	0
Eenden	Ducks & Muse.	0	2	3	0	2	5
Erwten per 3 b..	Peas per 3 bus	0	0	0	0	0	0
Eyeren per 100..	Eggs per 100..	0	9	1	0	11	6
Garst pr 3 bushel	Barley p 3 bus.	0	11	4	0	12	9
Ganzen per stuk	Geese, each ..	0	2	10	0	3	8
Haver p 3 bushel	Oats per 3 bus.	0	9	3	0	10	1
Havergery, 100lb.	Oathays. 100lb	0	5	0	0	6	6
Hoenders per st.	Fowls each ..	0	2	4	0	2	3
Hoorns, elk	Horns, each..	0	0	0	0	0	0
Kalkoenen pr st.	Turkeys, ea ..	0	4	4	0	8	0
Kaf p 16 zakken	Chaff, 16 sacks	3	1	4	4	0	0
Kalven per stuk	Calves, each..	0	18	6	0	19	0
Koorn per 3 b..	Wheat pr 3 bus	1	5	1	1	7	0
Linzen, ditto....	Lintils, p do..	0	0	0	0	0	0
Melies ditto....	Maize do...	0	0	0	0	0	0
Okkernooten p lb	Walnuts, p lb.	0	0	0	0	0	0
Patatas p 3 bushel	S. Potatoes, 3b	0	0	0	0	0	0
Peren per pond..	Pears, per lb..	0	0	0	0	0	0
Pampoenen elk..	Pumpkins, ea.	0	0	0	0	0	0
Perziken per lb..	Peaches per lb	0	0	0	0	0	0
Rog per 3 bushel	Rye per 3 bus.	0	16	2	0	16	2
Rozynen per lb	Raisins per lb	0	0	0	0	0	0
Schapenvel. p st.	Sheepskins ea.	0	1	0	0	1	0
Schapenvel. p st.	Merino Skins, e	0	0	0	0	0	0
Stroo p vracht	Straw p. load	0	0	0	0	0	0
Uijen p 3 bushel	Onions p 3 bus	0	0	0	0	0	0
Varkens, gemeste	Pigs, fattened	0	0	0	0	0	0
——ongemeste	Do., unfattened	0	0	0	0	0	0
—— speen....	Do., sucking, e	0	2	10	0	4	6
Vederen. Str p lb	Feathers, O. lb	0	0	0	0	0	0
—— bedde p lb	—— Bed per lb	0	0	0	0	0	0
Vygen ditto.....	Figs per lb..	0	0	0	0	0	0
Ol. prof. ditto..	Wool, ditto..	0	0	0	0	0	0
Wyn, ordinaire	Wines ordin.	0	0	0	0	0	0
Wyn Steen	Wine Stone.	0	0	0	0	0	0
Loetelimoe. p 100	Oranges. p 00	0	6	2	0	7	5

J. J. H. SMUTS, Editor, No. 10, Wale street.
J. W. LOTZ, No. 10, Wale street, Printer and Publisher. } Proprietors